

1987 மே 11] [மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

பிரிவுகள் 2 முதல் 12 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 30/1987) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(இஇ) ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட மூன்று சட்ட முன்வடிவுகளையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூவ் பண்ணும் போது, தனித் தனியாக மூவ் பண்ணலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 31/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

(பிற்பகல் 1-20.)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“That the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1987 (L.A. Bill No.31 of 1987) be referred to the Select Committee of the House consisting of—Members. (List of Members will be given later).”

திருத்தம் முறைப்படி வழி மொழியப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சித்தன் அவர்களும், திரு. எஸ். சிவராஜ் அவர்களும் திருத்தங்கள் கொடுத்துள்ளனர்.

* 1987 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 8 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ் கறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[1987 மே 11]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

"Th t the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1987 (L.A Bill No.31 of 1987) be referred to the Select Committee of the House consisting of—Members. (List of Members will be given later)."

திருத்தம் முறைப்படி வழி மொழியப்பெற்றது.

Thiru S. Sivaraj: Sir, I move the following amendment:—

"Th t the Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1987 (L.A. Bill No. 31/1987) be circulated for eliciting public opinion.

The amendment was seconded.

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையில் போதுமான உறுப்பினர்கள் இல்லாத இந்தக் கொடுமையான நேரத்தில் பேசுகிற ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை தந்ததற்கு, உங்கள் கருணை உள்ளத்திற்கு நன்றி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பின்னாலே பாருங்கள். நிறைய உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் பின்னாலும் அடிக்கடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, உங்களது கருத்துப்படி போதுமான உறுப்பினர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் கருதுவீர்களேயானால், அதை மறுப்பதற்கு நான் இங்கே இப்போது இல்லை என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான சட்ட முன்வடிவினைக் கொண்டு வந்து, அதே போல் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் பொருந்தும் என்ற வகையில் திருத்தங்களை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக தெரிவிக்க விரும்புவது, இந்தச் சட்டம் ஒரு முரண்பாடுகளின் தொகுப்பு என்பதாகும். அது மட்டுமல்ல, என்னை அனுமதிப்பீர்களேயானால் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பழி வாங்குகின்ற உணர்ச்சிகளும் பதை பதைப்பும் இந்தச் சட்டத்திலே இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என்று நம்பி உரிமையோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இவைகளில் காழ்ப்புணர்ச்சியின் கொடுமையும் அதிகமாக வீசுவதையே நான் பார்க்கிறேன். இதிலே மிக முக்கியமான ஒன்று ரைட்டு ரீ கால் என்று திருப்பி அழைப்பதாகும். கொள்கை ரீதியாக எங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த திருப்பி அழைக்கு உரிமைக்கு நான்

1987 மே 11]

[திரு. கி. மனோகரன்]

குறுக்கே நிற்காவிட்டாலும் நான் இந்த அவையில் ஏற்கனவே பேசிய கருத்து ஒன்றை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற பஞ்சாயத்திற்கும், ஒன்றியத்திற்கும், நகராட்சி மன்றத்திற்கும் திருப்பி அழைக்கிற உரிமையைக் கொண்டு வருகிற நீங்கள், ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட சபைக்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கும் அனுப்பப்பட்ட உறுப்பினர்களை திருப்பி அழைக்கிற உரிமைக்கு அரசியல் சட்டம் திருத்து வதற்காக மத்திய அரசை கேட்டுக் கொள்வதற்கு தயங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அப்போது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. அவை முன்னவரும் பதில் சொல்லவில்லை. இப்போது அமைச்சர் நிச்சயமாக என்னுடைய கோரிக்கையை ஏற்று பதில் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் கேட்க விரும்புவது இதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இதே பிரச்சினையை மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். தமிழக முதல்வர் பூரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவையில் இருக்கிற போதும் எழுப்பினார்கள். அதே கொள்கையில்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். அகில இந்திய மட்டத்தில் அல்லது நாடாளுமன்றத்தில் இதே கொள்கையை வற்புறுத்துவதற்கு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது. நிச்சயமாக இதில் தயக்கமில்லை.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, மகிழ்ச்சியான பதிலை அளித்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்படி நன்றி தெரிவிப்பது என்றே தெரியவில்லை. தெரிந்தவரையில் நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இது முரண்பாடுகளின் தொகுப்பு என்று குறிப்பிட்டேன். அதற்கு சில முக்கிய காரணங்களை மட்டும் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பஞ்சாயத்துக்களானாலும் சரி, ஒன்றியங்களானாலும் சரி, நகராட்சி மன்றங்களானாலும் சரி, தலைவர்கள் தவறிழைப்பார்களானால், உதவித் தலைவர்கள் தவறிழைப்பார்களானால், உறுப்பினர்கள் தவறிழைப்பார்களானால் எந்தக் கட்சியின் சார்பாக அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த தலைமை அப்படிப்பட்ட தலைவர்களை நேரில் அழைத்து, உங்களைப் பற்றி இப்படிப்பட்ட செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. நீங்கள் தவறாக, முறைகேடாக நடந்து கொள்வதாக எனக்கு செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. உங்களுடைய கருத்து என்ன வென்று கேட்டதற்குப் பிறகு, அவரது விளக்கத்தைக் கேட்டு, அந்த விளக்கம் அவருக்கு சரியாகப் படாமல் இருக்குமானால், கட்சியின் தலைமை அவரை கட்சியிலிருந்து தூக்கி எறிகிற உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த நகராட்சி நம்மை விட்டுப் போனாலும் பரவாயில்லை என்ற முடிவிற்கு வருவதுதான் நியாயமாக இருக்கும், பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[1987 மே 11]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தயவுசெய்து நாஞ்சிலார் அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கட்சியிலிருந்து தூக்கி எறியலாம். இருந்தாலும் அவர் பதவியில் இருப்பாரல்லவா? அதுதான் இதில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கட்சியிலிருந்து மட்டும் தூக்கி எறிய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நகராட்சி மன்றத்தில் நீ இருப்பது எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்று மக்களுக்கு அந்தச் செய்தி சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்கள் மூலம் பரப்பப்படுமானால் நிச்சயமாக அதைவிட பெரிய தண்டனை அந்த நகராட்சித் தலைவரோ, துணைத் தலைவரோ பெற முடியாது என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடலூர் முனிசிபாலிட்டியின் தலைவராக இருப்பவர்—அவருடைய பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர் தவறு இழைத்தார் என்பதற்காக, யாரையும் சுலக்காமல் தன்னிச்சையாக 'ஸ்டார் நைட்' என்று வைத்து அதற்கு டிக்கெட் எல்லாம் அச்சடித்து, பணத்தை வசூல் செய்து, அவர்களே அதை வைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்ற செய்தி வந்தவுடன்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவில் கொள்கை ரீதியான விமர்சனத்தைச் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். யாரோ நகரமன்றத் தலைவரைப் பற்றி குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்கிறபோது அவர் இந்த அவையில் இல்லை. ஆகவே பதில்சொல்ல முடியாது. மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்கள் கடலூர் நகர மன்றத் தலைவரைப் பற்றி சொல்கிறார். அந்த கடலூர் நகரமன்றத் தலைவரும் ஒரு அறிக்கையை விட்டார். அது அநேகமாக மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்களுக்குத் தெரிந்திராது என்றே கருதுகிறேன். அருப்புக்கோட்டை, திருநெல்வேலி இடைத்தேர்தலுக்கு இவ்வளவு வசூலிக்க வேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்து கட்டாயப்படுத்தினார்கள் என்று அவர் ஒரு அறிக்கை விட்டார். எனவே இது இருபுறமும் கூருள்ள கத்தியென்ற காரணத்தால் தனிப்பட்ட பிரச்சினைக்குப் போக வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, இதைத் தனிப்பட்ட பிரச்சினையென்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இரண்டு முறை அவரை அழைத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு, அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த காரணத்தால், அவரை கழகத்திலிருந்தும், அந்தப் பதவியிலிருந்தும் நீக்குகிறோம் என்று சொல்லி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அறிவிப்பு செய்ததை இந்த அவை புரிந்திருக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

1987 மே 11]

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இரண்டு முறை அழைத்து, அவர்களிடத்திலே வசூல் பணம் கேட்டதாகத்தான் அவர்கள் அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே இதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதிலே நியாயம் இல்லை.

திரு. கி. மனோகரன் : தம்பி திருநாவுக்கரசு நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, தவறான வியாக்கியானம் தந்ததற்கு, அவரது வழக்கமான உணர்வுகளை எண்ணி, நான் பூரிப்பு அடைகிறேன் என்பதை அவருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 2 முறையும் அவர்களைக் கூப்பிட்டு, அந்தத் தலைவரைக் கூப்பிட்டு, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் திட்டிய நேரத்தில், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, —எக்ஸ்கியூஸ் மீ—ஏற்கெனவே அவர், தி.மு.க.விலே இருந்தார். இப்போது அண்ணா தி.மு.க.விலே சேர்ந்திருக்கிறார். நீங்கள் நீக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் கட்சியிலிருந்து வெளியே வந்ததற்கு விளக்கமாக ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். இதையே மாற்றி மாற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தால் என்ன ஆகும்? இரண்டுமே சபைக்குறிப்பிலே இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் நாங்கள் சொல்கிற இந்த வாசகத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, அப்போது நானும் இருந்தேன். அவர்கள் அறிக்கை விட்டதாகச் சொன்னார்கள். தூக்கி எறியப்பட்டதற்குப் பிறகு, தாக்குதலுக்கு ஆளானவர்கள் விடுகின்ற வேதனையாகத்தான் அந்த அறிக்கைகளை கருதிக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, அந்த அறிக்கையில் உண்மை இருப்பதாக நான் நம்பவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இல்லை, இல்லை. அது உண்மை இல்லை என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு, வளர்ச்சி நிதிக்கு பணம் கேட்டார்கள், தேர்தலுக்குப் பணம் கேட்டார்கள், நான் அதற்கு பணம் தர மறுத்தேன், எனவே என் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று விவரமான அறிக்கையை அவர்கள் விட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் உண்மை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் சொல்வது தவறு. நாஞ்சிலாரே இப்படிச் சொன்னால் எப்படி?

திரு. கி. மனோகரன் : நான் தெரிவிக்க விரும்புவது திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது, நான் சொல்வது தான் உண்மை என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொய் சொல்ல

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 மே 11]

வேண்டிய அவசியம் எனக்கு இல்லை என்ற காரணத்தால், நான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறேனே தவிர, மற்றது அல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோல், ரைட்டு ரீகால் என்ற தத்துவத்தை நாம் பரப்பவேண்டும் அல்லது கொண்டு வரவேண்டும் என்று விரும்புகிற நேரத்தில், ஒரு கட்சியின் சார்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவர், அந்தக் கட்சியைப் பின்பற்றுகின்ற ஏராளமான மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு தலைவர் சுயநலம் காரணமாகவோ, மற்ற காரணங்களுக்காகவோ அந்தக் கட்சியை விட்டு வெளியேறுகிறபோது, அவர்கள் இன்னொரு கட்சிக்குச் செல்லுகின்ற நேரத்தில், கட்சித் தாவல் தடைச் சட்டத்திற்கு அவர் இரையாக்கப்பட்டு, ஒரு இயக்கத்திலேயிருந்து கெட்ட பெயரைச் சம்பாதித்து வந்தது உண்மை. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், நாங்கள் சேர்க்கத் தயாராக இல்லை என்று அரசியல் கட்சிகள் இலக்கணம் வகுக்குமானால் வழிமுறைகள் வகுக்குமானால், இப்படிப்பட்ட திருப்பி அழைக்க வேண்டும் என்ற திட்டம், அல்லது அற்புதமான கருத்து வரவேண்டிய அவசியமே இருந்து இருக்காது. இதற்கு உதாரணம் தேவையென்றால், நான் சொல்கிறேன் (குறிக்கீடு). நான் முடிக்கும் வரை அமைதியாக இருங்கள்.

We are good friends.

நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், அதற்கு ஒரு சரியான உதாரணம் தேவை என்றால், நான் விழுப்புரத்தை அதற்கு ஆதாரமாகக் காட்டுகிறேன். அவ்வளவுதான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களாலே, தலைமையாலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டவர், அந்த இயக்கத்தோடு நீண்ட நெடுங்காலமாக தொடர்பு வைத்திருந்தவர், அவர், தலைவராக ஆனதற்குப் பிறகு, அண்மையிலே, அவர், அந்த இயக்கத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, ஆளுகின்ற கட்சியிலே சேர்ந்தார்கள் என்ற புகைப்படத்தோடு கூடிய அவருடைய படத்தை நான் பார்த்தேன். நான் முதலமைச்சருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்கிறேன், நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் தலைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வேன். அதன் மூலம் இந்த அவைக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி ஒரு கட்சியினாலே புறக்கணிக்கப்படுகிறவர்களை, நியாயமான காரணங்களின் அடிப்படையில், வேறு எந்தக் கட்சியும் ஏற்றுக் கொள்ளாது என்ற முடிவு எடுக்குமானால், அது ஆரோக்கியமான ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், நான் இங்கே மிக முக்கியமான ஒரு செய்தியை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டி, பேங்க்ரப்ட்சி என்ற அளவிற்கு துரத்தப்படுமானால், அந்த முனிசிபாலிட்டி, Suffers from financial Bankruptcy என்ற நிலை இருக்குமானால்,

1987 மே 11]

[திரு. கி. மனோகரன்]

அந்த முனிசிபாலிட்டியைக் கலைக்கவோ; அல்லது அந்த முனிசிபாலிட்டி இல்லை என்று அறிவிக்கவோ ஆன உரிமை அரசுக்கு உண்டு என்று அரசு கொண்டு வந்த திருத்தம் சொல்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், 10, 12 ஆண்டுக் காலமாக நகராட்சி மன்றங்களுக்கு, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, ஒன்றியங்களுக்கு, தேர்தல்களை நடத்தாமல், ஸ்பெசல் ஆபீசர்களையும், கமிஷனர்களையும் போட்டு, விவரம் தெரியாத, முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேசன் ஆக்டைப்பற்றி தெரியாதவர்களைப் போட்டு, ஒன்றும் தெரியாத அவர்கள் பல தவறுகளைச் செய்தவதற்கு அனுமதித்து, அனுமதிக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தி துஷ்பிரயோகம் செய்த காரணத்தாலேதான் பல முனிசிபாலிட்டிகள் இன்றைக்கு பண முடைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தயவுசெய்து ஆட்சித் தரப்பிலே இருக்கிற நண்பர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும், எனது அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பணகுட்டியார் அவர்களும் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் என்று குறிப்பிடுங்கள்.

திரு. கி. மனோகரன் : அதற்குப் பிறகு, இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். Bundle of contradictions என்று குறிப்பிட்டேன். இதற்கு முன்பு நான்கு ஆண்டுக் காலம் என்று இருந்ததை மூன்று ஆண்டுக் காலமாகக் குறைத்து, குறைத்ததன் மூலமாக ஒரு efficient admin stration-க்கு அது வழிவகை செய்யும் என்ற தீர்மானத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்தீர்கள். அதன்மூலம் நான் கேட்டுத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புவதெல்லாம், ஒரு மூன்று ஆண்டுக் காலம் இருப்பவர்கள் ஒரு ஆண்டுக் காலமாவது அவர்களுக்கு விவரங்களைத் தெரிந்துக் கொள்ள நான் பிடிக்கும். அதற்குப் பிறகு குறுகிய ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக அவர்கள் அதைச் செய்து முடிக்க முடியும் அல்லது திறமையாகப் பண்ண முடியும் என்று நீங்கள் வாதாடுவீர்களேயானால் நான் அந்தக் கருத்தோட்டத்தோடு ஒன்றமறுக்கிறேன் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னேன். இந்தச் சட்டம் இருக்கிறதே, இதை bundle of contradictions என்று குறிப்பிட்டேன். முரண்பாடுகளின் மொத்தத் தொகுப்பு என்று குறிப்பிட்டேன். என்னிடம் இருக்கிற அரசு ஆணையை உங்களுக்கு நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ஆணையைப் பிறப்பித்த நாள் 4-4-1987. இந்த ஆணையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற கருத்து. உங்களது கவனத்திற்குச் சொல்கிறேன், படிக்கிறேன்.

Whenever any function is organised
conducted or sponsored.

[1987 மே 1]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஆணைக்கும், இப்போது அவையின் முன் இருக்கின்ற சட்டங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. it is irrelevant. அது பற்றி அவர்கள் மானியத்திலே பேசினார்கள். நான் அதற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, நான் நாஞ்சிலாரைக் கேட்டுக் கொள்வது தயவு செய்து நீங்கள் அதைத் திரும்பவும் படித்து, திரும்பவும் நான் பதில் சொல்லி, ஏற்கெனவே விவாதித்த பொருளை மீண்டும் விவாதிப்பதற்கு வழி வகுக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே விவாதிக்கப் பட்டு விட்டது.

திரு. கி. மனோகரன் : ஏற்கெனவே விவாதித்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதிலிருக்கிற ரெலவண்ட் போர்ஷனை சுட்டிக் காட்டுவதற்காக நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன். அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட..... (குறுக்கீடு)

THE HON. THIRU. S. RAMACHANDRAN : Mr. Speaker, Sir, it is not relevant to the Bills that we are now discussing in the House. Apart from that, it is superfluous.

THIRU K. MANOHARAN: I will explain to you how it is relevant. Please wait and see. Have some patience.

Whenever any function is organised, conducted or sponsored by the Municipal Council. . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சில கடமைகளைச் செய்யலாம் என்பதற்காக இதை இப்போது இங்கே படிக்கிறார்கள். யார் சொல்லி நீங்கள் படிக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், ஏற்கெனவே விவாதிக்கப்பட்டு பதிலும் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் மசோதா மீது உங்களுடைய கவனத்தைத் திருப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : யார் சொல்லி இவர் படிக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியும் என்று சொல்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், எனக்கு இன்னொருவர் சொல்லித் தந்து பேசவேண்டிய அளவிற்கு நான் துர்ப்பாக்கிய மான நிலையில் இல்லை என்பதை அவர் ஏற்கெனவே உணர்ந்து இருப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன். உணர் அவர் மறுத்தால் அதுபற்றி நான் கவலைப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 மே 11]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவருடைய தலைவருக்கு அவர் கட்டுப்பட்டு பேசுவார் என்கின்ற பொருளிலேதான் நான் சொன்னேனே தவிர, வேறு அல்ல. ஆனால் இந்த அரசு, அதாவது உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சார்பாக நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளவேண்டியது குறித்து அரசு ஆணை, இதுபற்றியெல்லாம் அனைவரும் பேசி, பதில் சொல்லியாகிவிட்டது. அதனால்தான் கேட்கிறேன். தயது செய்து அதை அனுமதிக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மசோதாமீது பேசும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : மசோதாவின் மேலேதான் பேசுகிறேன். அதிலே தெரிவித்திருக்கிற கருத்துக்களின் கடைசி பகுதிகளுக்கு வந்து விடுகிறேன். அது கொஞ்சம் நீளமான இருக்கும் என்பதற்காக, யார் யாருக்கு வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் அதிலே பேசியிருக்கிறார்கள். 4 ஆம் தேதியிட்ட ஆணையில் The Chairman or in his absence the Vice-Chairman of the Municipal Council concerned shall preside over the functions referred to in paragraph (1.)

தலைவர், துணைத் தலைவர், தலைவர் இல்லாத நேரத்தில் துணைத் தலைவர் தலைமை தாங்கலாம் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றால் என்று இருக்கிறது. ஆனால் 13 ஆம் தேதி வந்து இருக்கிற ஆணையில் எப்படி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் "The Chairman or, in his absence, the Vice-Chairman of the Municipal Council will make the welcome speech in respect of the functions referred to in paragraph (1)."

(பிற்பகல் 1-40)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது முரண்பாடு அல்ல. உள்ளது சிறத்தல். பிரதம அமைச்சர் அல்லது ஜனாதிபதி வருகிறபோது அமைச்சர்கூட செல்ல வேண்டியிருக்கும். சேர்மேன் தான் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்றால், அவரோடு உடன் செல்லுகின்ற மத்திய அரசு அமைச்சரோ அல்லது மற்றவர்களோ என்ன செய்வது என்ற நிலை வருகிறது. ஆகவே, தலைமை என்பது அந்த நிகழ்ச்சியினுடைய தன்மையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் வரும்போது, முதலமைச்சர் அவர்கள் போகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அல்லது இங்குள்ள அமைச்சர் அல்லது மத்திய அமைச்சர் போகிறார் என்று வைத்துக்கொண்டால், சேர்மனை தலைமை தாங்க வைத்துவிட்டு, இவர்களை வெளியே நிற்க வைப்பது அவ்வளவு சரியாக ஆகாது. ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று மேம்பாடே தவிர முரண்பாடு அல்ல.

[1987 மே 11]

திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அமைச்சர் பணருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யார் வந்தாலும் சரி, குடியரசுத் தலைவர் வந்தாலும் சரி, துணை குடியரசுத் தலைவர் ஆனாலும் சரி, முதலமைச்சர் ஆனாலும் சரி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகர ஆட்சி மன்றத் தலைவர்தான் அந்த நிகழ்ச்சிக்கு தலைமை தாங்க வேண்டுமே தவிர, நீங்கள் சொல்லுகின்ற அந்த ஜனநாயகத்தை என்னால் ஜீரணிக்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகரசபை தலைவர்களை அவமரியாதை செய்யா தீர்கள். அவருக்குத் தகுந்த மரியாதையை தர வேண்டுமே தவிர, குடியரசுத் தலைவர் வந்துவிட்டார், பிரதம அமைச்சர் வந்துவிட்டார், ஆகவே அந்த நிகழ்ச்சிக்கு தலைமை தாங்குகிற யோக்கியதை இவருக்கு இல்லை என்று சொல்லி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவரை நீங்கள் உதாசீனம் செய்து விடக்கூடாது என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நல்ல நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, மந்திரிகளும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான்.

திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மந்திரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகர மன்ற தலைவர்களுடைய நிகழ்ச்சிக்கு, ஜனாதிபதியோ அல்லது பிரதம அமைச்சரோ அல்லது முதலமைச்சரோ வருகிறபோது அந்த இடத்தில் அவர்களுக்கு உரிய மரியாதை இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த அவைக்கு பிரதம அமைச்சர் வருகிறார் அல்லது கவர்னர் வருகிறார் என்றால், சபாநாயகர் அவர்கள், தங்கள் இருக்கையை விட்டு இறங்கி, அதில் பி.எம். வந்து உட்கார முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி அல்ல. குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் வரும்போது இந்த ஆசனத்தில் தான் வந்து அமர்கிறார். நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் வந்தாலும், இங்கேதான் வந்து அமர்கிறார். நான் பக்கத்தில் இன்னொரு நாற்காலியில் அமருகிறேன். இங்கே அப்படி தான் உட்கார வேண்டும். ஆகவே நம்முடைய நாட்டில் நடைமுறை அப்படி இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளில் அப்படி கிடையாது. சபையின் முதல் நாளில், ஆரம்ப நாளில் ஆளுநர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தும்போது முதலமைச்சர் அவர்களும்,

1987 மே 11]

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

பிரதம அமைச்சர் அவர்களும், சபாநாயகர் அவர்களும் ஒன்றாகத்தான் மேலையரங்குகளில் அமர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே நம்முடைய நாட்டில் அப்படி இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. Constitutionally, the Executive is totally different from the Legislature. இது தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலாமன்னன் அவர்களுக்கு விளக்கம்.

திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சட்ட அமைச்சர். ஆகவே அவர் கான்ஸ்டிடியூசனுக்கு பேராயிருக்கிறார். நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, How is it a Member என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஒரு தொகுதியிலிருந்து ஒரு ஒன்றியத்திலிருந்து அல்லது நகராட்சி மன்றத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் 25 ஆயிரம் பேர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு, அந்த 25 ஆயிரம் கையெழுத்துக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்குத் தந்து, ஒரு விழுக்காட்டுக்கு குறையாமல் அந்த எண்ணிக்கை இருக்குமானால், அது ஒருவேளை 25 ஆயிரம் என்பது 50 ஆயிரமாக இருந்தாலும், கிட்டத்தட்ட 500 என்ற அளவுக்கு அந்த கையெழுத்து இருந்தால் போதும், அந்த கையெழுத்தைப் பெறுவது என்பது சுலபமான காரியம். பொதுவாக நமக்குள்ளே பேசிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன், பிரச்சினையை சிக்கலுக்கு இழுக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன், இது தொடர் கதையாகுமானால் என்ன ஆகும்? 250 பேரிடம் கையெழுத்து வாங்குவது என்பது சுலபமான காரியம். இன்னும் சொல்லுகிறேன், இது லஞ்ச லாவண்யம் என்ற நீர் ஊற்றின் கண்களை திறந்து வைக்கும் என்பதை அருள்கூர்ந்து நீங்கள் மறந்து விடக் கூடாது. இதை இரண்டு தரப்பினரும் செய்ய முடியும். இன்னும் சொல்லப்போனால் பாதிக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் நகராட்சி மன்றத் தலைவரும் இதைச் செய்ய முடியும். நாம் செய்யமுடியும். அதேபோல் அண்ணா தி.மு.க, விளரும் செய்ய முடியும். கையெழுத்து வேட்டையாடுவது என்பது ஒரு பொழுதுபோக்காகப் போகு். அதன் மூலம் பணம் பட்டுவாடா ஆகும். அதற்குப் பிறகு அதை நிர்வகிப்பது ஒரு அபிசர், தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒருவர். அதற்குப் பிறகு 'ரெஃபரென்டம்'. அதே ஒரு மினி தேர்தலாக மாறும். இத்தனை குழப்பமும் இதிலேயிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டுவதற்குத்தான் நான் இதைச் சொன்னேனே தவிர, மற்றபடி எட்டிக்குப் போட்டி என்ற அளவிற்கு இதை வளர்த்து விடக் கூடாது என்று நான் அமைச்சரவர்களைப் பணிவோடு இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். கையெழுத்து உண்மையானது தானா அல்லவா? அதற்கு இங்கே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், "ஆனால் கையொப்பங்கள்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 மே 11]

உண்மையானது தானா என்று சரி பார்ப்பது என்பது அம் முறையீட்டிலுள்ள மொத்த கையொப்பங்களில் ஒரு விழுக்காட்டிற்குக் குறைவாக இருக்கலாகாது. மேலும் அத்தகைய முறையீடு எதுவும் அத்தகைய ஒன்றியத் தலைவரின் பதவிக்கால அளவு தொடங்கியதிலிருந்து, ஒரு ஆண்டுக் கால அளவிற்குள்ளாகவோ, அல்லது அது முடிவதற்கு 6 மாத காலத்திற்கு முன்னாலோ செய்யப்படுமேயானால், அதனை ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது.” அதற்கு இப்போது திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக் காலம் என்பதை ஆறு மாதக் காலமாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இது காழ்ப்புணர்ச்சியின் அடிப்படையில் கொண்டுவருவது அல்ல என்று சொல்கின்ற அதே நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நீங்கள் ஊக்குவிப்பீர்களேயானால், கையெழுத்து வேட்டை தொடருமேயானால், அந்த வேட்டையையொட்டி, பணம் நடமாடுமேயானால், நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், நிர்வாகங்கள் முடங்கிப்போகும். நிறுவனங்கள் ஒழுங்காகச் செயல்படாத சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இதை நான் சொல்கிறேனே என்ற காரணத்திற்காகவோ, நான் யாரோ ஒருவரின் கருத்தை எதிரொலிக்கிறேன் என்ற காரணத்திற்காகவோ—நான் அவ்வளவு குழந்தை ஒன்றுமல்ல, விவரம் தெரிந்தவன் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இந்தச் சட்டத்தை படித்தவுடன் எத்தகைய உணர்வுகளை பெற்றேனோ, அந்த உணர்வுகளைத்தான் இங்கே நான் வைத்திருக்கிறேனே தவிர, படித்தேனே தவிர, மற்றவை அல்ல.

இன்னொன்று. நான் சார்ந்திருக்கின்ற ஒரு கட்சியினுடைய தலைவர், இன்னின்ன கருத்துக்களைப் பேசுங்கள் என்று எனக்கு ஆணையிடுவாரேயானால், அதை நிறைவேற்றுகின்ற ஜனநாயகக் கடமை எனக்கு உண்டு என்பதை இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், கடைசியாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, ஏற்கனவே அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக் கொண்டதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ‘ரைட்டு ரிகால்’ என்பது இத்தோடு நிற்காமல், அது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பொருந்தும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பொருந்தும். இந்தக் கருத்தை எனக்கு முன்னாலே அவர் சொல்லியிருப்பாரேயானால், நான் அதற்காக இந்த நேரத்தை செலவழித்து இருக்கமாட்டேன். இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் உறுதியாக அறிவித்திருக்கிறார். நாடாளுமன்றம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாடாளுமன்றத் தொடர்க் கூட்டத்தில் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிக்கலாம். அதற்கு அடுத்த தடவை நடக்கின்ற கூட்டம் போடும்

1987 மே 11

[திரு. கி. மனோகரன்]

போது, அந்தக் கூட்டத்திலேயாவது இதைக் கொண்டுவந்து— இன்றைய தினம் முதலமைச்சருக்கு இருக்கின்ற செல்வாக்கு காரணமாக, ராஜீவ் காந்தி அவர்களிடம் கொண்டிருக்கின்ற அன்பு, பாசம் காரணமாக, சட்டத்திலே திருத்தம் கொண்டு வருவது என்பது சிரமமான காரியமல்ல. அதிலே 'ரைட்டு ரிகால்' என்பது ஏதோ ஒரு புதிய தத்துவத்தைக் கண்டு பிடித்துச் சொல்கிறோம் என்று அல்ல. 'ரைட்டு ரிகால்' என்பது உங்களுக்கே தெரியும். சபாநாயகர் அவர்களே, ரஷ்யன் கான்ஸ்டிடியூஷனிலே இருக்கிறது. ரஷ்யன் கான்ஸ்டிடியூஷனில் 'ரைட்டு ரிகால்' மட்டுமல்ல. 'ரைட்டு செசீட்' என்று கூட இருக்கிறது. பிரிந்து போகிற உரிமையோடு கூடிய அதிகாரம் என்கூட இருக்கிறது. ஆனால் இவைகளைப் பயன்படுத்துவது, அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் நடந்து கொள்கின்ற முறைகளைப் பொறுத்தது. அவர்கள் முறையாக இயங்குவார்களேயானால், பழி வாங்குகிற உணர்ச்சியோடு அவர்கள் இல்லாமல் இருப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், திருப்பி அழைக்கின்ற உரிமைக்கு இங்கே தேவையே வராது. அதற்குரிய தேவையும் இராது. திருப்பி அழைத்ததாக ஞாபகம் இல்லை. பிரிந்து சென்றதாகவும் ஞாபகம் இல்லை. என்றாலும் தங்களது அரசியல் சட்டத்தில் இந்த இரண்டையும் அவர்கள் இணைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று 50 ஸ்டேட்சை உள்ளடக்கிய விலும், ஏறத்தாழ 13 ஸ்டேட்களுக்கு, 'ரைட்டு ரிகால்' இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலே ஒரு ஸ்டேட்டில் மட்டும் ஒருவரை திரும்பி அழைத்ததாக நான் அண்மையில் ஒரு புத்தகத்தில் படித்தேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை அபூர்வமாகத்தான் வரும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நீங்கள் உருவாக்குவீர்களேயானால், அடிக்கடி திருப்பி அழைக்கின்ற அளவிற்கு, பக்குவப் படுத்தாத அளவிற்கு மக்களை நீங்கள் ஆளாக்கமுடியுமே தவிர, அவர்கள் பக்குவப்பட்டவர்களாக மாற மாட்டார்கள். பணம் விளையாட ஆரம்பித்தால், தினம் தினம் திருப்பி அழைக்கும் ஒரு நாடகம் நடந்து கொண்டேயிருக்கும். அதை நீங்கள் தவிர்ப்பது நல்லது என்று இந்த நேரத்தில் நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த விளக்கத்தை அவர் பெற்றதற்குப் பிறகு, பதில் சொல்கின்ற நேரத்தில் நான் திரும்பவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 மே 1]

(பிற்பகல் 1-50).

நான் திருப்பியும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசியாயிற்று என்று சொன்னீர்கள். என்றாலும் நான் திருப்பியும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகராட்சி மன்றத்தில் அல்லது ஒன்றிய மன்றங்களில் வரவேற்பு பெறுவதற்கு என்று நீங்கள் ஒரு பட்டியலை வகுத்து இருக்கிறீர்களே முறைதானா என்று மட்டும் நான் கேட்டு தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எவ்வளவோ பெரிய தலைவர்கள், நாட்டுக்காக உழைத்தவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சாகவில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் வரவேற்பு கொடுக்கக்கூடாதா? கொடுக்க வேண்டுமென்றால் குடியரசுத் தலைவருக்கு, மற்றவர்களுக்கு மட்டும் தானா? அமைச்சர்களுக்கு மட்டும் தானா? தனியாராக .. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. க. இராசசுந்தரன் : தலைவர் அவர்களே, There is a subtle distinction in that. வரவேற்பை எல்லோருக்கும் கொடுக்கலாம். வரவேற்பை தடுக்கவில்லை. திறப்பு விழாக்கள், திட்டங்களைத் துவக்குவதற்கு மட்டும் தான்.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் இன்னும் சொல்கிறேன். முன்கூட்டியே கற்பனை செய்து கொண்டு ஒரு காரியத்தில் இறங்காதீர்கள். வரவேற்பு வாங்கிக் கொள்ளலாம் ஆனால் திட்டங்களைத் தீட்டுப்போது, அந்தத் திட்டங்களைக் கானச் செலவை அரசே தரும்போது அந்தத் திட்டங்களைத் துவக்கி வைத்து பேசும்போது, அதிலே அரசியல் பேசக்கூடும் என்ற அச்ச உணர்வு காரணமாக நீங்கள் இந்தக் காரியத்தை செய்கிறீர்கள். அந்த அச்சத்தைப் போக்கத்தக்க அளவிற்கு அனைவரையும் அழைத்துச் செல்லுகின்ற அளவிற்கு இந்த அரசு இருக்குமானால் நிச்சயமாக சொல்கிறேன் அவர் செல்லுகின்ற ஒரு பகுதிக்கு அரசின் பணத்தையும் பெற்று அருமையான ஒரு திட்டத்தை கொண்டுவருவார்களானால் அந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டி பேசபவன்தான் மனிதனாக இருக்க முடியுமே தவிர அந்த திட்டத்தை, இது திட்டமா என்று குறை சொல்லிவிட்டு வருபவன் மனிதனாக இருக்க மாட்டான், அரசியல்வாதியாக இருக்க மாட்டான், யோக்கியதை உள்ளவனாக இருக்க மாட்டான். ஆகவே ஒன்றை எண்ணி, எதிர்பார்த்து..... (முனியடிக்கப்பெற்றது) அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று நான் மனதார கேட்டுக் கொள்கிறேன்.... (குறுக்கீடு). எனக்கு ஒன்றும் பதில் தேவையில்லை. அவர் பதில் சொல்வார். நான் திருப்பியும் உங்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே ஏராளமான நோட்டீஸ்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நீங்கள் அமுலுக்கு கொண்டுவருவதற்கு முன்னால் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்கு கங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலேயும், இரண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் சார்பிலேயும், ஜனதா கட்சியின் சார்பிலேயும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலேயும் இங்கே நோட்டீஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பிவைத்து

1987 மே 11] [திரு. கி. மனாகரன்]

அங்கே அவர்கள் விவாதித்ததற்கு பிறகு இந்த மசோதாவை நீங்கள் நிறைவேற்றினால் ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுகின்ற மரபுகளை மதிக்கின்றவர்களாக நீங்கள் கருதப்படுவீர்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லி அந்த அடிப்படையில் உங்களது பதில் அமையட்டும் என்று கேட்டு அமைகின்றேன்.

திரு. ஏ. எஸ். ரவீந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலாவதாக நான் ஒன்றைத் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை காங்கிரஸ் பேரியக்கம் வன்மையாக எதிர்க்கின்றது. நினைத்துப் பார்க்க முடியாத பின் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு முக்கியமான சட்ட முன்வடிவு 40 ஆண்டுக்கால ஜனநாயக அமைப்பிலே முதன் முறையாக தமிழகத்திலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய சட்ட முன்வடிவை இவ்வளவு அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் உண்டா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகின்றேன். இந்தப் புதிய சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் அடிப்படையில்தான் ஊராட்சி, நகராட்சி தேர்தல்கள் நடந்து இன்னும் 1½ ஆண்டுக்காலம் கூட பூர்த்தி பெறவில்லை. இந்த நேரத்திலே, அந்த புதிய சட்ட முன்வடிவின் அடிப்படையில் நடந்த தேர்தல்களின் முழு விளைவுகளையும் குறித்து உணர்ந்து செயல்படுவதற்கு அந்தப் பதவுக் காலம் முடிவடையும் வரையிலாவது காத்திருக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லையா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகின்றேன். ஏற்கனவே இட ஒதுக்கீடு முறை பெண்களுக்கும், ஆதி திராவிடர்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையை காங்கிரஸ் பேரியக்கமும் சரி, ஆளும் கட்சியினரும் சரி, மற்ற அனைத்துக் கட்சிகளும் சரி கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக்கொண்டு விட்டன. ஆனால் நீதிமன்ற குறுக்கீட்டின் காரணமாக அதை நாம் அமுல்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. இந்த நிலையிலே, அதற்கு பின்னால் அன்னை மாநிலங்களான கர்நாடகா, ஆந்திரா போன்றவற்றில் அந்த இட ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையில் ஊராட்சி, உள்ளாட்சித் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்திருக்கின்றன. அவை நீதிமன்றங்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன.

எனவே, நமக்கு மீண்டும் இட ஒதுக்கீடு அடிப்படையில் சட்டத்தைத் திருத்திட வேண்டிய ஒரு வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படி சட்டத்தை திருத்துகின்ற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துகிற நேரத்திலே இந்த சட்டத்தையும், திருத்தத்தையும் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கூறமுடியும்.

மேலும் தற்போதுதான் தமிழகத்திலே நகராட்சித் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சித் தலைவர்கள் மக்களால் நேர்முகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்

[திரு. ஏ. எஸ். ரவீந்திரன்] [1987 மே 11]

கும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் ஒருவருக்குமிடையே ஒரு சுமுகமான அல்லது ஒரு சுமுகமற்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்ய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் அதையும் நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம்.

இந்நிலையில், இதற்கிடையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை நிறைவேற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். உறுப்பினர்களுக்குப் போதிய வாய்ப்பு கூட வழங்க முடியாத நிலையிலே அவசரமாக, வியாழக்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை இந்தச் சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வந்துவிட்டு — நாங்கள் மறைந்த நண்பர் சிந்தன் அவர்களுக்கு நன்றி கூற வேண்டும். அவர்கள் மறைவின் காரணமாக எங்களுக்கு மேற்கொண்டு இரண்டு நாட்கள் அவகாசம் கிடைத்தது. ஆகவே, இவ்வளவு அவசரமாக சிந்தித்து அதன் விளைவுகள் பற்றி யோசிக்கக் கூட, ஆராயக் கூட நேரம் இல்லாத நிலையிலே இவ்வளவு அவசரமாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம், தேவை இந்த அரசிற்கு என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

லஞ்சம், ஊழல், நிர்வாகத் திறமையின்மை காரணமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் அல்லது உறுப்பினர் இருப்பாரேயானால், அளரைச் சட்ட பூர்வமாக பதவி நீக்கம் செய்ய, தற்போதுள்ள சட்ட அமைப்பிலேயே அரசிற்கு முழு அதிகாரம் உண்டு. முனிசிபல் ஆக்ட்-செக்ஷன்-41, பஞ்சாயத்து ஆக்ட்-செக்ஷன் 151 (ஏ)— இவைகளின் கீழ் அரசிற்கு ஏற்கனவே அதிகாரம் இருக்கின்ற நிலையில் இத்தகைய ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து, தனியாக சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இருப்பதாக நிச்சயமாக நாங்கள் கருதவில்லை.

மற்றொன்றை நான் இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன். நகராட்சி, ஊராட்சி, உள்ளாட்சி அமைப்புகள், கட்சி வேறுபாடு இல்லாது அதிக அதிகாரங்களை, அதிக உரிமைகளைக் கோரி கிளர்ச்சி செய்கின்ற ஒரு நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. ஐ.ஆர்.டி.பி., என்.ஆர்.இ.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் தங்களுக்கு குறுக்கீடு இருக்கிறது என்றும், தங்களுக்கு மேலும் அதிக உரிமைகள் வேண்டுமென்றும் கட்சி வேறுபாடு இல்லாது எல்லாத் தலைவர்களும் கோரிக்கை எழுப்பி வருகிறார்கள். அந்த நிலையிலே 12,000 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும், 600-க்கு மேற்பட்ட பேரூராட்சித் தலைவர்கள், 382 ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், 98 நகராட்சித் தலைவர்கள் ஆகியவர்களையும் மற்றுமுள்ள பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களையும் கருத்தில்கொண்டு பார்த்தால் ஏறத்தாழ 1½ இலட்சத்திற்கு அதிகமான நபர்கள் மக்களால் நேர்முகமாக ஜனநாயக அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்த ஆட்சி பீடத்தை ஆலங்கரித்து வருகிறார்கள். அவர்களது அதிகாரத்திலும், உரிமைகளிலும் அநாவசியமாகத் தலையிடுவது ஜனநாயகக்

1987 மே 11]

[திரு. ஏ. எஸ். ரவிந்திரன்]

கொள்கைக்கு விரோதமானது. அப்படியே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதுமேயானாலும் கூட, அவர்களது கருத்தை ஜனநாயக முறைப்படி, மக்களால் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் உறுப்பினர்களின் கருத்தைக் கோருவது அவசியம்.

அவர்களது கருத்தினைக் கூட நாம் ஆராயாது செயல்படுவது ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்றதாக இருக்க முடியாது. எனவே, இதற்காகவாவது, அவர்களுடைய கருத்துக்களையும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கருத்தையும் நாம் கேட்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள ஒரு விஷயத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன். மக்களால் முறைப்படி பெரும்பான்மையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதி இன்று அதிகாச யினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ், அதிகாரியினுடைய அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாகி, அடங்கி நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இந்தச் சட்டமுன்வடிவால் ஏற்படுகிறது.

நீங்கள் குறிப்பிடுகிறீர்கள்: 25 விழுக்காடு உறுப்பினர்கள் மக்கள் கையொப்பம் இட்டால் ஒரு அதிகாரி விசாரணை நடத்துவார். அந்த அதிகாரி அந்த விசாரணையின் அடிப்படையில் பொதுமக்கள் கருத்தை அறியவேண்டுமென்று முடிவு செய்வாரேயானால், மக்கள் முன் தீர்வுக்கு விடப்படும்.

(பிற்பகல் 2-00)

ஆகவே மக்கள் முன் தீர்ப்புக்கு விடப்படும் என்கிற முடிவை எடுக்க வேண்டியது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. எஸ். ரவிந்திரன் : அதிகாரியின் முடிவு மக்களுடைய தீர்ப்புக்கு விடப்பட வேண்டும். எனவே அது அதிகாரியின் முடிவாகிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதியை எந்த அளவுக்கு அச்சுறுத்த முடியும் என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பாருங்கள். ஒரு அதிகாரியின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாகி அவருடைய அச்சுறுத்தலுக்கு உட்பட்டு மக்கள் பிரதிநிதி செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகுமானால் அதைக் காட்டினாலும் ஜனநாயகத்திற்கு, மக்கள் சக்திக்கு, என்ன அவமரியாதை இருக்க முடியும். எனவே தயவு செய்து அதற்காகவாவது இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நீங்கள் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

மக்கள் கருத்துக்கு ஒரு விரோதமான ஒரு முடிவை நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். மக்களிடம் வாக்கெடுப்பு நடத்துவோம். அதற்குப் பிறகு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியைப் பதவி நீக்கம் செய்வோம் என்று, அண்ணாவின் வழியில் வந்தவர்கள் என்று

செ

[திரு. ஏ. எஸ். ரவீந்திரன்]

[1987 மே]

பெருமையோடு சொல்லுகிற நீங்கள், சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். ஆனால் மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு என்று அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி ஒருவர் தன்னுடைய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்யாவிட்டால் அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தங்கள் பணிகளைச் சரியாகச் செய்யாவிட்டால், தங்கள் பதவியைத் தவறாகப் பயன்படுத்தினால், நிச்சயமாக அடுத்தத் தேர்தலில் அவர் வாக்கு கோர முடியாது. மக்கள் அளிக்கிற மகத்தான தண்டனையே இருக்கும்போது இடையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை நீங்கள் ஏன் உருவாக்குகிறீர்கள். மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சிலார் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஒரு மினி தேர்தலையே நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமுன்வடிவு மக்கள் கருத்துக்கு விரோதமானது (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கு விரோதமானது. சுதந்திர ஜனநாயக அரசமைப்புக்கு வேட்டு வைக்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தது. எனவே நான் சார்ந்திருக்கிற பேரியக்கத்தின் சார்பாக இந்த அரசையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களையும் நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன் — எங்கள் நண்பர்கள் கொடுத்த திருத்தத்தின் அடிப்படையில் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுங்கள் அல்லது குறைந்த பட்சம் மக்களுடைய கருத்தை அறிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி, அவ்வாறு மக்கள் கருத்தறிந்த பின்னர் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வாருங்கள். மக்கள் கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுப்பவர்களானால் நீங்கள் தயவு செய்து பொது மக்களின் கருத்தை அறிந்த பிறகு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே கொண்டு வாருங்கள். எனவே தயவு செய்து இதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தி அமருகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.03 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

[பிற்பகல் 4-00]

பிற்பகல் 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வர

1987 மே 11]

[திரு. செ. செம்மலை]

வேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வலாம் என்று கருதுகிறேன். மக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குகிற இந்தச் சட்டத்தை நான் முதலிலே வரவேற்கிறேன். திரும்ப அழைக்கின்ற உரிமையை மக்களுக்குச் கொடுக்கின்ற இந்த 'கான்செப்டை' (concept)-ப் பொறுத்த வரையில் இது அனைவராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இதே மன்றத்தில் 29-4-1987-ஆம் தேதி தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொன்ன திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசியல் கொள்கை திட்டத்தை வகுத்தவர்களில் தான் முன்னிலை நின்றவன் என்ற முறையில் நூற்றுக்கு நூறு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் திரும்ப அழைக்கின்ற உரிமையை மக்களுக்குத் தரத்தக்க வகையில்—Right to recall — இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு முற்படுமா என்று கேட்டு தன்னுடைய கருத்தை அன்றைக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு அவர் இங்கே பேசுகின்றபோது ஏதோ இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே முரண்பாடு இருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் அன்று அவர் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்கும் இன்றைக்கு அவருடைய கட்சியின் சார்பாக சொன்ன கருத்துக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறதே தவிர இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே முரண்பாடு இல்லை என்பதை முதலிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உள்ளபடியே அவர் வாய் அளவிலே இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்தார். உள் மனது இந்தச் சட்டத் திருத்தத்திற்கு என்றும் ஆதரவு தரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் பல்வேறு வகையிலே இந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவு வந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். கர்நாடக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஹெக்டே அவர்கள், கடந்த மாதம் பத்திரிகைகளுக்குப் பேட்டி தந்தபோது மக்களுக்கு திருப்பி அழைக்கிற உரிமை வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். வெளிநாடுகளில், அமெரிக்கா, ஸ்வீடன், சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இந்த உரிமைகள் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1972-73ஆம் ஆண்டு மக்கள் மனதிலே இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டபோது அதற்காக இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் குரல் கொடுத்தபோது பெரியவர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் போன்றவர்கள் இதற்கு ஆதரவு தந்து வரவேற்புத் தந்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. செம்மலை]

[1987 மே 11]

உள்ளபடியே பொது வாழ்க்கையில் தன்னலமற்ற சேவை செய்து வருகிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் ஒரு அக்கினிப் பிரவேசம் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இராமாயணத்தில் கூட சீதை அக்கினி பிரவேசம் செய்தார் தன்னுடைய கற்பை காத்துக்கொள்வதற்காக என்று சொல்வார்கள். அந்த நிலைமையில் அப்படிப்பட்ட பிரவேசத்திற்கு பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடுகிற யாரும் தன்னை ஆளாக்கிக்கொள்ள அஞ்சத் தேவையில்லை என்பதை இந்தச் சட்டமுன் வடிவு நமக்கு வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். குறிப்பாக ஒரு மாணவன் ஆசிரியருக்கு பயப்பட்டாக வேண்டும். ஒரு மகன் தன் தந்தைக்கு பயப்பட்டாக வேண்டும். ஒரு மனைவி தன்னுடைய கணவனுக்கு பயப்பட்டாக வேண்டும். இந்த உறவுகளில் இல்லாதவர்கள் கடவுளுக்குப் பயந்தாக வேண்டும். கடவுள் நம்பிக்கையும் இல்லாதவர்கள் அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற சட்டத்திற்காவது பயந்தாக வேண்டும். ஆனால் கடவுள் நம்பிக்கை கூட இல்லாதவர்கள், பொது மக்களுடைய வாக்குகளை வாங்கி பொறுப்புக்கு வந்தவர்கள் அவசியம் அந்த மக்களுக்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்பதை இந்தச் சட்டம் வலியுறுத்தி வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எத்தனை பேர் நீக்கப்படுகிறார்கள், எத்தனை மறு தேர்தல்கள் வருகின்றன என்பது முக்கியமல்ல. தவறான வழியில் செல்லுகிறவர்கள் திருந்துவதற்கு, தங்களுடைய தவறான பாதையை மாற்றிக்கொள்வதற்கு எச்சரிக்கை செய்கிற சட்ட முன்வடிவாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியாக வேண்டும்.

அதையும் மீறி தவறு செய்தால்தான், இந்தச் சட்டம் தன்னுடைய வேலையைச் செய்கிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்து யாரும் பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இராது. மற்ற சட்டங்களுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறு பாட்டை உன்னிப்பாகப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு பல்வேறு எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது, இந்தச் சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்த மாட்டீர்களா, இதை எதிர்க்கட்சிகள் மீது பாய்ச்ச மாட்டீர்களா என்று எல்லாம் வேகமாகப் பேசினார்கள். மற்ற சட்டங்களுக்கும், இதற்குமுள்ள வேறுபாட்டைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் கையாளுபவர்கள் மக்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் நினைத் தால்கூட முடியாது. மக்களிடம் அதிகாரம் கொடுக்கிறோம். இதிலே என்ன தவறு? எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், இதிலே என்ன கண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் புரியவில்லை. ஜனநாயக அடிப்படையில் மக்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தை வழங்குகிறோம். நாம் அரசாங்கத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும். மத்தியிலே குவிந்திருக்கும் அதிகாரங்கள் நமக்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

1987 மே 11]

[திரு. செ. செம்மலை]

ஆனால் இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு மக்களுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்க இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, மக்கள் பயன்படுத்தும் இந்தச் சட்டத்தை, மக்கள் கையாளக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை கண்டு ஏன் நீங்கள் அஞ்ச வேண்டும்? மக்கள்மீது கூட உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) தலைவர் அவர்களே, விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரவீந்திரன் அவர்கள் இதைக் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியின் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் திரு. சித்தன் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன தவறுகளைக் கண்டார்கள் என்பதை நீங்கள் பேசுகிறபோது விளக்கமாகச் சொன்னால் நன்றாக

இருக்கும். நீங்கள் ஆன்ட்டி டிபெக்ஷன் பில் கொண்டு வந்தீர்கள் நாங்கள் ஆதரித்தோம். கிட்டத்தட்ட எல்லோரும் அதை ஆதரித்தார்கள். ஒரு கட்சிக்கு துரோகம் செய்வதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று அந்தச் சட்டம் கூறியது அதை நாம் ஆதரித்தோம். கட்சிக்குத் துரோகம் செய்கின்ற ஒரு சட்டமன்ற அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினரைத் தடுக்கின்ற நீங்கள், மக்களுக்குத் துரோகம் செய்யும் ஒரு பொதுப் பொறுப்புக்கு வருகிறவரை இந்தச் சட்டம் திரும்ப அழைக்கிற உரிமையை ஏன் நீங்கள் மறுக்கிறீர்கள் என்பதை தயவுசெய்து சொல்லியாக வேண்டும்.

பணிவன்போடு காங்கிரஸ் நண்பர்களைப் பார்த்து ஒன்று கேட்டுக்கொள்வோம். 1977ஆம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுடைய முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 2 ஆண்டுக் காலம் சிரிய முறையில், செம்மையான முறையில் ஆட்சி செய்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரவீந்திரன் பேசியதால் சொல்கிறேன். அப்படி தவறு செய்தால், அவர்களை விட்டு வைத்து, அடுத்த தேர்தலில் மக்களைச் சந்திக்க வைக்கலாமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். 1977-லே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை 1979ஆம் ஆண்டு ஏன் நீக்கினீர்கள்? 5 ஆண்டுக்காலம் பொறுத்துப் பார்க்கக் கூடாதா? அப்போது ரெஃப்ரண்டம் வைத்தார்கள். இந்த ஆட்சி சரியான பாதையில் போகிறதா என்பதற்கு ரெஃப்ரண்டம் வைத்து, 1980-லே மீண்டும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். 3 முறை மக்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உத்தமத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மக்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கிற இந்தச் சட்டத்தை,

[திரு. செ. செம்மலை]

[1987 மே 11]

இன்னும் சொல்லப்போனால் அடிப்படையாக, அஸ்திவாரமாக இருக்கிற உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் இருக்கிற மக்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் வகையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் உள்ளாட்சி அமைப்பின் அடிப்படை பலமாக இருந்தால்தான் மேலே இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மேலே பொறுப்புக்கு வருகிறவர்கள் ஒழுங்காக இருப்பார்கள். அந்த அஸ்திவாரத்தைப் பலமாக்கும் அந்தக் காரியத்தில் புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஈடுபடும் வகையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

எனவே அந்த வகையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு மக்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கும் வகையில் இருக்கிறது. எனவே எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் இதைப் பார்த்து பயப்பட வேண்டியதில்லை. காரணம், மக்கள் இதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கும் சட்ட முன்வடிவு இது. இந்த ஆட்சி இதைத் தவறாகப் பயன்படுத்தாது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் ஆர்ட்டிகிள் 124-படி சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜை இம்பீச் செய்யலாம் என்ற செக்ஷன் இருக்கிறது. என்றைக்காவது அதை தவறாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். சட்டம் வந்து விட்டதால், பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுவோம். இது பலர் மேல் பாயும் என்று பயப்பட வேண்டிய தேவையில்லை. தேவைப் படுகின்றபோது, இன்னும் சொல்லப்போனால், பொது வாழ்விலே இருப்பவர்கள் முறைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், மக்களுக்குப் பயந்து சேவை செய்வதற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வழி வகுக்கும். அந்த வகையில் மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சார்பில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று இந்த அளவிலே என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 4-10)

திரு. கு. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகளைப்பற்றி சில முக்கியமான விஷயங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பூர்வமான விஷயமாக மக்கள் முன் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விஷயம், 'தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி ஊழல் புரிந்தால், தன்னுடைய அந்தஸ்து மாறுபட்டு நடந்து கொண்டால், அவரைத் திரும்ப அழைப்பது' என்ற 'ரைட் டு ரிகால்'. இதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் எல்லோரையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுகிறார்கள் என்பதுதான். முதலாவதாக நான் தன் அடக்கத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். நீங்களும் பேசக்கூடிய கட்சிகளும் தோன்றி சிந்திப்பதற்கு முன்னே 'ரைட் டு ரிகால், புரோபோஷனல் ரெப்பரசன்டேசன்' விதிதான்

1987 மே 11]

[திரு. கு. ரமணி]

சார பிரதிநிதித்துவம், திரும்ப அழைக்கும் உரிமை ஜனநாயகத்தில் ஒரு சாதாரண விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. அதை கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினுடைய அமைப்பு, சுரண்டல் வர்க்கத்தினுடைய அமைப்பு உள்ள சமுதாயத்தில், ஜனநாயக உரிமையைக் காக்கக்கூடிய ஒரு ஆரம்ப ஏற்பாடு என்பதை ஒப்புக் கொண்டு அதனுடைய திட்டத்திலே எங்களுடைய கட்சியினுடைய புரோகிராமிலே இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எங்கள் கட்சியின் தத்துவம்தான் அது. ஆகவே எதிர்க்கிறது என்ற பிரச்சினையை இல்லை. அந்த 'ரைட்டு ரிகால்' அது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பிரச்சினை. பிரச்சினை என்னவென்றால், நீங்கள் எங்கேயிருந்து தொடங்குகிறீர்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே என்பதுதான். நீங்களே 10 வருடங்கள் அரசாட்சியில் இருந்திருக்கின்றீர்கள். பல தேர்தல்கள் இந்த நாட்டிலே நடந்திருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சி 40 ஆண்டுகள் காலம் மத்திய சர்க்காரிலே, மாநில அரசுகளிலே இருந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருந்தன. இன்றைக்குக் கொண்டு வந்ததற்கு குறுக்கு வழி கண்டு பிடித்து பதில் சொல்லிவிடலாம் என்று கருத வேண்டாம். அது நடக்காது. இன்றைக்கு தெளிவான அரசியல் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய விஷயம். இன்றைக்கு இதை நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே என்பதுதான் பிரச்சினை. ஆகவே கடந்த முனிசிபல் தேர்தல்களிலே ஏற்பட்டிருக்கும்படியான சில மாற்றங்கள், உண்மையிலேயே உங்களுக்கு பிடிக்காதது. ஆளும் கட்சிக்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் பிடிக்காதது என்பது என் கருத்து. பிடிக்காத ஒரு ஏற்பாடு. அது உங்களுடைய கட்சியை விட்டு நழுவி விட்டுப் போனது. அதற்கு உண்மையாகவே ஆத்திரம் இருக்கும். அதை மறுக்கவில்லை. அதற்காக வேண்டி எங்கே இருந்து ஆரம்பிக்கிறார்கள்?

இந்த ரிப்பேர் வேலையை, இந்த அதிகார முறையை உள்ளே புகுத்துகிறீர்கள். இந்த ரிப்பேர் வேலையை எங்கேயிருந்து ஆரம்பிக்கிறீர்கள் என்றால் பஞ்சாயத்திலே இருந்து ஆரம்பிக்கிறீர்கள். நீங்கள் மந்திரி சபையிலிருந்து ஆரம்பிக்கலாமே. மந்திரி சபையில் முடியாது. சட்டசபையிலே இருந்து ஆரம்பிக்கலாமே. அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலே இருந்து ஆரம்பிக்கலாமே இல்லையா. நான் கேட்கிறேன். ஒரு கரெக்டான பொலிடிக்கல் அண்டர்ஸ்டாண்டிங் ஒரு சரியான அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு சமுதாயத்தை நாம் அணுகுவதாக இருந்தால் அந்த தவறுகளை போக்குவதற்கு முறையீடுகள் எங்கே? அந்த ரிப்பேர் வேலையை எங்கே இருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும்? கொள்கையும் தத்துவமும் மேல் மட்டம். அங்கே இருக்கிறது. ரிப்பேர் வேலையை அங்கே இருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். மாற்றங்களை அங்கே இருந்து கொண்டு வர வேண்டும். அப்படி செய்யாமல் கீழ்வேலையாக இருக்கிறது. அரிசி மூட்டை பிலே என்ன அரிசி என்று குத்தாசி போட்டுப் பார்ப்பது போல பஞ்சாயத்திலே கொண்டு போய் விட்டிருக்கின்ற வேலை

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 1]

இது சரியல்ல என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், அதற்கு நீங்கள் சொல்ல வேண்டியது என்ன? இதைப்பற்றி நாம் வேறு விதத்திலே சொல்லி பிரயோசனம் இல்லை. இன்னொரு விஷயத்தை நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

கடைசியாக இப்படிப்பட்ட இந்த 'ரைட் டீ ரீகால்' போன்ற ஒரு இடத்திலேதான் நீங்கள் போய் உங்களுடைய பலவீனம் காரணமாக அங்கே போய் சேர வேண்டியிருக்கிறது. உங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும். ஒரு ஆக்கபூர்வமான முறைக்குப் போய் சேர வேண்டும். அது சத்தியம் இல்லை. அதற்கு அவ்வளவு சுலபத்திலே ஜனங்கள் இணைக மாட்டார்கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு நாம் நல்ல மெருகு போட்டு சொல்ல முடியும். இது ஒரு அருமையான ஜனநாயக முறை என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் உண்மையிலே என்ன இருக்கிறது என்றால், மெம்பராக இருந்தால் அந்த தொகுதி, தலைவராக இருந்தால் பஞ்சாயத்து முழுவதும், சேர்மனாக இருந்தால் அந்த முனிசிபல் பகுதி முழுவதும், அந்தப் பகுதி மக்களில் 25 சதவிகிதம் பேர் பிராது கொடுத்தால் அதை விசாரிக்கலாம். அதைப் பார்த்து கேட்கலாம், அது பெரிய பிரச்சினையல்ல. ஆகவே, குறிப்பாக அவர்களை மட்டும் ஊழல் பேர்வழிகள் என்று நாம் சொல்லக் கூடாது. ஏனென்றால் ஊழல்தான் எங்கும் நடைபெறுகிறதே. அதை வைத்துப் பார்த்தால் கையெழுத்து போட்டது உண்மை என்ற தன்மையை கண்டு பிடித்தால், அதில் ஒரு சதவிகிதம் சரி என்று அதிகாரி கண்டுபிடித்தால் முதல் பார்வையிலேயே ஊழல் நடந்திருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்தால், அதிகார துஷ்பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்தால், உடனே பொது ஜன வாக்கெடுப்பு. மேலும் பொதுஜன வாக்கெடுப்பு, ரெஃபரண்டம் பற்றி ஒன்றுமே இதில் சொல்லவில்லை. அதுபற்றி ஓர்க் அவுட் பண்ணியிருக்கிறார்களா என்பது பற்றியும் தெரியவில்லை. லஞ்ச ஊழலை இவர்கள் செய்தார்கள் என்று ஒரு சாராரும், லஞ்ச ஊழலை நாங்கள் செய்யவில்லை, நீங்கள் தான் செய்தீர்கள் என்று இன்னொரு சாரார் அதை மறுத்தும் பிரச்சாரம் செய்யும் நிலை வரும். அப்பறம் அதுபற்றி மக்கள் ஓட்டுப் போட வேண்டும். அதுதானே ரெஃபரண்டம் என்பது. அப்படி ஒரு பிரச்சாரத்தை புயல் வேகத்தில் நடத்தி, இயக்கத்தை நடத்தி அப்பறம் ஓட்டு போடுகிறபோது மெஜாரிட்டி வேண்டும் அதுதானே ரெஃபரண்டம். ஒரு மெக்கானிசமாக 'ரைட் டீ ரீகால்' என்று வைத்திருக்கிறீர்களே தவிர ஜனநாயகத்தை நீங்கள் நம்பிக் கொண்டு வந்திருப்பதாக நான் எதிர் பார்க்கவில்லை. பல விஷயங்களில் நீங்கள் கையாள்கிற முறையை வைத்துப் பார்த்தால் அப்படி இல்லையென்று தான் தெரிகிறது. பல விஷயங்களில் நடைமுறையில் பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியின் சில விஷயங்களை நீங்கள் கையாள்கிறீர்கள். அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று முன்பு கேட்டீர்கள். இப்படி கேட்கின்ற முறை ஒரு காலத்தில் உங்களிடம் ஜாஸ்தி இருந்தது. இன்றைக்கு அந்தத்

1987 மே 11]

[திரு. கு. ரமணி]

தன்மை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மங்கி மறைந்து வருகிறது. நீங்கள் கொள்கைகளை தமிழக மக்கள் முன் வைத்து அதன் அடிப்படையில் மக்கள் ஒட்டுப் போட்டு தானே ஜனநாயக தன்மையிலே பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஜனநாயக ஆட்சி முறைக்கும் உங்கள் ஆட்சி முறைக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று சொன்னால் பூர்சுவா சுரண்டல் அதிகாரத்தில் எப்படி உருவாக முடியும்? ஆக, 'ரைட் டீ ரீகால்' என்பதைப் பொறுத்தவரை, இத்தகைய ஒரு சட்டத்தை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நாங்கள் 20 வருடத்திற்கு முன்பே, 10 வருடத்திற்கு முன்பே சொல்லியிருக்கிறோம். அதை இப்பொழுது சொல்லி பிரயோஜனம் இல்லை. சட்டமன்றத்தில் அது சம்பந்தமாக தீர்மானம் போட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டும். நாங்களும் உங்களோடு சேர்ந்து அதற்கு ஆதரவு தருவோம். நாடு முழுவதும் அதுபற்றி பிரச்சார இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதுமட்டும் போதாது, இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். புரப்போஷனால் ரெப்ரெசென்டேசன் என்கிற விகிதாச்சாரத்தையும் இணைத்து இச்சட்டம் வர வேண்டும், ஒரு கட்சி, அமைப்பு எவ்வளவு ஒட்டுகளை பெறுகின்றதோ அதற்கு தகுந்தபடி பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும். இதை முதலில் இந்த ஆட்சி செய்தால், இந்த நடவடிக்கையில் முதலில் ஈடுபட்டால் உண்மையிலேயே இந்த ஆட்சிக்கு ஜனநாயகத்தில் பிடிப்பு இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தின் பெயரில் லட்சியமாக இருக்கிறது. ஜனநாயகம் ரத்தத்தில் தோய்ந்து இருக்கிறது என்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ள முடியும்.

அதைச் செய்வது கஷ்டம் தான். ஆனால் அதுதான் இங்கே அவசியம். ஆனால் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு போன தேர்தலில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி தான் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இதில் ஏன் கால் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், எதிர்க் கட்சிகள் எங்கெங்கு கவுன்சில் தலைவர்களாக இருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கு மெஜாரிட்டி கவுன்சிலைக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவற்றை எல்லாம் எப்படியாவது உடைப்பது என்கிற காரியத்தில் ஈடுபட போகிறீர்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-20)

உண்மையும் அதுதான். அதைத் தெளிவுபடுத்துங்கள். எப்படி நீங்கள் செய்வீர்கள் என்பதுதான் எனக்கிருக்கின்ற சந்தேகம். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட இடத்தில் கால் வைக்காதீர்கள், அது சரியல்ல.

ஊழல் செய்தவர்களையும், தப்பு செய்தவர்களையும் மக்கள் மத்தியிலே அம்பலப்படுத்த முடியும்; தைரியமாக அம்பலப்படுத்த முடியும். ஒன்றும் தடுத்து நிறுத்தி விட முடியாது. ஜனங்கள் ஒன்றும் அவ்வளவு ஏமாளிகள் அல்ல. அப்பொழுது

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 11]

நடவடிக்கைகளும், அதே மாதிரி இலஞ்சத்தையும், ஊழலையும் எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் ஆகிய அப்படிப்பட்டவர்களும், எல்லோரும் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை வந்தால் நிச்சயமாக ஜனங்களுடைய ஆதரவைத் திரட்ட முடியும். அப்பொழுது இதிலே ஒரு முடிவு ஒன்றைக் காண முடியும். அந்த முறையிலே நீங்கள் போக வேண்டுமே தவிர, அந்த நிலைமைகளை மாற்றிவிட்டு இன்றைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை உடனடியாகப் பஞ்சாயத்திலிருந்து நாங்கள் திரும்பக் கூப்பிட்டு, அதுதான் ஜனநாயம், அதை எதிர்ப்பவர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதிகள் என்று எதிர்க்கட்சிகளை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நீங்கள் குறை சொல்ல முடியாது. இதை நான் முதலிலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, முனிசிபல் கவுன்சிலில் நீங்கள் என்ன செய்து வைத்திருக்கிறீர்கள்? அந்த முனிசிபாலிட்டியிலே, ஃபைனான்ஷியலாக அந்த முனிசிபாலிட்டி கெட்டுப் போய்விட்டது என்றால், அதற்குப் பணம் இல்லாமல், நிதியில்லாமல் அதனுடைய வேலையைச் செய்ய முடியாமல் அதற்குக் கெடுதல் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னால் அந்த முனிசிபாலிட்டியைக் கலைத்து விடலாம் என்று சொல்வார்கள். அப்படியானால் இந்தக் கலைப்பு ஒரு பெரிய வேலையா என்று நான் கேட்கிறேன்.

பத்து வருஷ காலம் இந்த ஸ்தாபனங்களுக்குத் தேர்தலே நடக்கவில்லையே, அப்பொழுது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் விளக்குகளுக்குக் கட்டுவதற்குக் காசு இல்லை, மின்சாரத்திற்குக் கட்டணம் கட்டுவதற்குக் காசு இல்லை, குடிநீர்த் திட்டத்திற்குக் காசு இல்லை என்று சொல்லி இங்கே பேசினோம் நாம். அப்பொழுதெல்லாம் சர்க்கார் கடன் கொடுத்து ஸ்பூன் ஃபீடிங் நடந்துகொண்டே இருக்க வேண்டியது. ஏன் அதையும் ஒரு வழியாக ஆக்குவது? ஒவ்வொரு அடிப்படைப் பஞ்சாயத்திலும் தேர்தல் முடிந்தவுடன் ஒரு இலட்சம் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் அவர்களுடைய செலவுக்காக அவர்கள் 'பிளேஸ் பிஃபோர்த் ஹவுஸ்', அது ஒழுங்காக, தணிக்கை செய்து கணக்கைப் பார்ப்பதைச் செய்வார்கள். அப்படிப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் நிதி இல்லை என்று சொன்னால் அதைக் கலைத்து விடுவது என்று சொன்னால் உங்களுடைய திட்டம் என்ன, அதற்குத்தானா நீங்கள் வருகிறீர்கள்?

அதே மாதிரி, வரி விதிக்கிறார்கள் முனிசிபாலிட்டியிலே. அதற்கு அப்பீல் கமிட்டி என்று வைக்கிறீர்கள். இந்தக் காலம் வரைக்கும் அப்பீல் கமிட்டிகள் எப்படி இருந்தன? இன்றைக்கு என்ன புதிய நிலைமை? அப்பீல் கமிட்டி என்று வந்தால் அந்த சேர்மனோ, மற்றவர்களோ அதனுடைய இறுதி முடிவைச் செய்யக்கூடிய ஜனங்களின் ரெப்ரேசெண்டேட்டிவ் என்ற அந்த எல்லைக்குள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பண்ணக் கூடாதா? அதற்கு டி.ஆர்.ஓ. தலைவர்; ஆர்.டி.ஓ., கூட இருப்பார்கள். சேர்மனும், இரண்டு மெம்பர்களும் இருப்பார்கள். அப்படி

‘81 மே 11]

[திரு. கு. ரமணி]

யொரு கமிட்டி. அதற்கு கவர்ன்மென்ட்டே ரூல்ஸ் வகுத்துக் கொடுக்கும். அதை வைத்துத்தான் செய்ய வேண்டும். வேறு இதற்கு வழியே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட முறையிலே அப்பீல் கமிட்டி.

நிதி ஒரு பக்கம் கெட்டுப் போய்விட்டது என்றால் கலைக்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். இன்னொரு பக்கம் நிதி வேண்டியதற்கு அவர்கள் வரியைப் போட்டு—அது நீங்கள் நினைக்கிற மாதிரி வரியில்லாமல் இருக்கலாம். ஒருவிதத்திலே நிதி இல்லை என்றால் அவர்களும் அங்கே இருக்க முடியாது. அப்படி அவர்கள் வரியைப் போட்டால் அந்த வரி பற்றாது, அதை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்றால் அதை மாற்றுவதற்கு இன்றைக்கு வழி இருக்கிறதா? ஒரு மேலதிகாரத்தை நேரடியாக சர்க்கார் கையில் எடுத்துக் கொள்ளும் இப்படிப்பட்ட நடைமுறை சரியல்ல. இது ஜனநாயகத்தின் நடைமுறை அல்ல. ஆகவே, தான் சொல்கிறோம்.

இந்த மாதிரி இருக்கக்கூடிய முனிசிபாலிட்டிகள் அப்படி. பஞ்சாயத்துக்கள் இப்படி, அதே மாதிரி நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கக்கூடியத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களை ரிமூவ் பண்ணுவது என்ற இப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை நீங்கள் கையாண்டு வந்து, மீதமுள்ள காரியங்களைச் சமாளித்துவிடலாம் என்று பார்ப்பது சரியாக இருக்காது. இன்றைக்கும் நான் கேட்கிறேன். ரைட்டு ரீக்கால் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால், மூன்று மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் நடத்தாமல் இருக்கிறீர்களே, எனவே ரைட்டு ரீக்கால் முதலா, தேர்தல் முதலா? அதைப் பார்க்க வேண்டாமா? அதே மாதிரி எத்தனை அமைப்புக்களுக்குத் தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றன? கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்குத் தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. நீங்கள் ரைட் ஆப் ரீக்கால் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால், ரைட் ஆப் ஓட்டிங் கூட பிளாக் பண்ணி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, தடைப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் நடத்த மாட்டீர்கள். ஆகவே, சொல்கிறோம், சொல்கிற வார்த்தைக்கும், நடக்கின்ற நடைமுறைக்கும் நாம் சொல்லக்கூடிய நோக்கத்திற்கும், நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னதற்கும் சம்பந்தமில்லாமல், நடைமுறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த முறையை மாற்றுவதற்கு உண்மையான ஜனநாயகத்திற்காக மக்களோடு சேர்ந்து போராடுவோம். அப்படிப்பட்ட முறையில்தான் இந்தச் சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் சொல்கிறோம். குறைந்தபட்சம் ஒரு ஜனநாயகத்தை உங்களுக்கு நாங்கள் தரப்போகிறோம் என்று சொல்லி அந்தப் பிரச்சினையை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை சின்சியராக ஏற்றுக்கொண்டு, ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்கு, உங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு, எப்படியாவது பாஸ் பண்ணிவிட்டு போகலாம் என்ற நிலைமைக்குப் போகாதீர்கள். அது சரியல்ல. பொறுக்குக் கமிட்டி

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 மே 11]

டிக்கு அனுப்புங்கள், ஜனங்களிடத்தில் சொல்வோம். இப்படியொரு முறையைக் கையாண்டிருக்கிறோம், எப்படிச் கட்சித் தாவலுக்குச் சட்டம் வர வேண்டியிருந்ததோ அந்த மாதிரி ரைட்டு ரீக்காலும், அப்புறம் பரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசண்டேஷனும், அதற்கு ஆரம்பம் இது. இப்பொழுது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாட்சி இப்படிச் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

நல்லது—நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்வோம். அப்படிப்பட்ட முறையில் மக்களுக்குக் கொஞ்சம் போகட்டும். பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, அதிலிருந்து வரக்கூடிய முடிவுகளை வைத்து இந்தச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றுவோம், அதுதான் சரியே தவிர, மற்றபடி இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே நிறைவேற்றுவது என்பது நீங்கள் சொல்லக்கூடிய ரைட்டு ரீக்கால் என்ற உண்மையான நோக்கத்திற்கு உகந்ததல்ல. உயர்ந்த டெமாக்கரிசிக்கு உகந்ததல்ல. போன தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முனிசிபாலிட்டிகளையும், பஞ்சாயத்துக்களையும் பொறுத்த வரையில் உங்களுக்கு பிடிக்காத எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களை வெளியே அனுப்புவதற்குரிய வகையில் இது ஒரு ஏற்பாடு என்று மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாரீசன் மான் வடிவம் பூண்டதுபோல் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஜனநாயக வடிவம் பூண்டு இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பரந்துபட்ட ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும், வாக்களித்த மக்களுக்குத் தங்களால் தேர்வு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைத் திரும்ப அழைத்து கொள்கிற உரிமை என்ற அடிப்படையில் சிந்திப்பதன் மூலமும் இது பரந்துபட்ட ஜனநாயகத்தைப்போல் தோற்றம் அளித்திருந்தாலும் கூட இத்தனை ஆயுதங்களையும் எந்த நேரத்தில் எந்தச் சூழ்நிலையில் பயன்படுத்துவீர்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் உங்கள் நோக்கம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இங்கே பொதுமக்களுக்கு தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் திரும்ப அழைக்கிற உரிமையைத் தருவது எப்படித் தவறு என்று சொல்லலாம் என்கூட ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் மாண்புமிகு திரு. செம்மலை போன்றவர்கள் கேட்டார்கள். கேள்வி கேட்பதற்கு ரொம்பச் சுலபம் தான். நீங்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருப்பதால் அப்படித்தான் கேட்க முடியும். அதுபற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

ஆனால், இங்கே முன்மொழிந்த மூன்று சட்ட முன்வடிவுகளிலே உண்மையிலேயே ஜனநாயக உள்ளடக்கம் பொதிந்து இருக்கிறதா; அது உங்கள் நோக்கத்தில் உள்ளடங்கி இருக்கிறதா என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். என்ன சொல்லொணாத காலமோ தெரியவில்லை தொடர்ந்து—இந்தச் சட்ட

1987 மே 11]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

மன்றக் கூட்டத் தொடர் முழுவதும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் தொடர்ந்து—ராட்சதக் குழந்தைகளே பிரசவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம் என்பது புலப்படவில்லை. காலையில் தான் சட்டமுன்வடிவுகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்போது மூன்று சட்ட முன்வடிவுகள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இவை ஏன் நிகழ்ந்தன? அதிகார பிரங்கி வண்டிகள் முழுவதும் எதிர்க்கட்சிகளை நோக்கியே திருப்பப்பட்டு இருக்கின்றன. மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அவை திருப்பப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் மீது நம்பிக்கையும், ஆர்வமும், நேசமும் கொண்டவர் என்பதை நான் அறிவேன். முற்போக்குக் கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே நீங்கள் ஜனநாயகத்தின் மீது வேட்கை உள்ளவர்கள் என்பது உண்மையானால், சீம் மட்டத்தில் உள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் மக்களின் பிரச்சினைகளைக் காலத்தில் தீர்க்க முடியாத நெருக்கடி இருப்பது எதனால், உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியும் கூட அவற்றைச் செயல்படுத்த முடியாமல் தத்தளிப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சிந்தித்து, அதிகாரம் போதவில்லை என்பது தான் காரணம் என்பதை உணர்ந்து, மக்களின் தேவையைக் காலத்தில் தீர்க்க வேண்டும் என்பதை அந்தரங்க சுத்தமாக நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டது உண்மையானால் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு அதிகார பற்றாக்குறைதான் காரணம் என்று உணர்ந்து அதற்காக ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருந்தால் உங்களின் உண்மையான ஜனநாயக ஆழத்தை, பரந்துபட்ட தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நீங்கள் எப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? கடந்த உள்ளாட்சித் தேர்தலில் மக்கள் கொடுத்த அடியால் மண்டை கலங்கி, பொறி கலங்கிப் போன நிலையில் ஆத் திரத்திற்கும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் ஏற்பட்ட உறவில் பிறந்து அதிசய குழந்தைகள் தான் இந்த அவசர முடிவுகள். சட்ட முன்வடிவுகள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏன் இவ்வளவு தூரம் சிரமப்படுகிறீர்கள்? ஏன் இவ்வளவு தூரம் பதில் சொல்லிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும்? நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்வேன். தயவு செய்து ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வாருங்கள்; தமிழகத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பீடத்தில் இருக்கிற வரையில் எதிர்க்கட்சிகள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் வெற்றி பெற்றால் அவை கலைக்கப்படும் என்று ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்து விட்டால் சரியாக இருக்கும். உங்களுடைய நோக்கம் அதுவாக இருந்தாலும் கூட உங்கள் மீது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடி காரணமாக உங்களால் அவற்றைச் சந்திக்க இயலவில்லை என்பதால்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்கள் தாக்குதல்

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மே 11]

கருணாநிதி மீதல்ல. உங்கள் தாக்குதல் எதிர்க்கட்சிகள் மீதல்ல. உங்கள் தாக்குதல் ஜனநாயகத்தின் இதயத்தின் மீதுதான். அதனால்தான் இத்தகைய சட்ட முன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்—நான் திரு. செம்மலை அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன், அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன், ஜனநாயகத்தைப் பற்றி இவ்வளவு தூரம் குய்யோ முறையோ என்று கூக்குரல் இடுகிறீர்களே, நீங்கள் போட்டிருக்கிற வரி அப்பீல் கமிட்டி யார் முடிவு செய்ய வேண்டிய அமைப்பு?

(பிற்பகல் 4-30)

தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்த மன்றங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை பிடுங்கி உங்கள் உத்தரவுகளுக்கு கட்டுப்பட்டு பணிகளைச் செய்கிற அதிகாரிகளின் கையிலே கொடுத்திருக்கிறீர்களே இதுதான் உங்கள் அகராதியில் ஜனநாயகமா? இதுதான் உங்கள் அண்ணா தி.மு.க. மாடல் ஜனநாயகமா? இதுதான் நோக்கம் என்று நீங்கள் அறிவிக்கிறீர்களா? நான் கேட்க விரும்புவது மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை நீங்கள் ஏன் அதிகாரிகளுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கிறீர்கள்? இது சரியல்லவே. இதற்கு பதில் அளிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். ஊழல்களும் முறைகேடுகளும் அந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குத்தான் உள்ளதா? சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அமைச்சர்களும் ஏன் எந்த பாவமும் செய்யாதவர்களா? நாமெல்லாம் அதாவது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மத்திய அமைச்சர்கள், மாநில அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இவர்களெல்லாம் ஊழல்களும் முறைகேடுகளும் செய்யாத அளவுக்கு முற்றிலும் எதிர்ப்புச் சூழ்ந்த நிலையில்தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லை. ஏன் இதை இங்கிருந்து தொடங்கவில்லை? நம்மை சரி செய்துக் கொள்ளாமல் நம்மை முறைப்படுத்திக் கொள்ளாமல், இன்னொருவரை முறைப்படுத்த முயற்சிப்பது எத்தகைய நெறிமுறைகளாலும் ஏற்றுக் கொள்கிற அன்றலல் என்பதைத்தான் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடிக்கடி மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன். கர்நாடகத்தில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சி அமைப்பு ஒரு மாநில அரசு போல் நடத்தப்படுகிறது. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அப்படி அதிக அதிகாரம் கொடுக்கிற நல்ல முன் உதாரணங்களை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டீர்களா? எடுத்துக் கொள்ள மாட்டீர்கள். உங்களை எப்படி உபமானம் சொல்லலாம் என்று நான் பார்த்தேன். எங்கள் கொங்கு நாட்டிலே கூட பதநீர் பிடிப்பதற்காக * * * என்ற ஒன்றை வைத்திருப்பார்கள். அந்த * * * பதநீர்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணை
கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 மே 11]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

பிடிக்கிறபோது அது என்ன செய்யும் தெரியுமா, ஈ, ஏறும்பு அசுத்தங்களையெல்லாம் பிடித்துக்கொள்ளும். நல்ல பதநீரை கீழே விட்டுவிடும். அம்மாதிரி அண்ணா தி.மு.க. * * * எது தேவையற்றதோ அவற்றை பிடித்துக்கொள்ளும். தேவை உள்ளதை விட்டு விடும். அதனால்தான் மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கிற நல்ல முன் உதாரணங்களை எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறீர்கள்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, * * * என்றால் கொங்கு நாட்டிலே வேறு பொருள் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தப் பக்கத்திலே எல்லாம் வேறு பொருள் இருக்கிறது. ஆகவே அதை நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீக்குகிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண்வளம் அதுதான். அந்தந்த மண் வளத்திற்கு ஏற்றபடிதான் உதாரணங்கள் வரும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மண் வளத்திற்கு ஏற்றபடிதான் உதாரணங்கள் வரும் என்றார். கொங்கு நாட்டை அவர்தான் அவமானப் படுத்துகிறார். * * * உதாரணம் இங்குதான் வரவேண்டும்?

திரு. கே. சுப்பராயன் : தன்னுடைய குறையை அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொள்வார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நான்கேட்க விரும்புவது என்னவென்றால், இந்திய ஜனநாயகத்தைப் பற்றி அடிக்கடி பேசுகிற நீங்கள் ஏன் நல்ல உதாரணங்களை எடுத்துக்கொள்ளாமல் தேவையற்ற உதாரணங்களை எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு விஷயம். உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு நடைமுறையில் இருக்கிற அதிகாரங்களை எல்லாம் அகற்றாமல் அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கலாம் அல்லவா என்றால் அது பற்றிய சிந்தனை உங்களுக்கு இல்லை. அத்தோடு மேல்முறையீட்டு குழுவிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சி உறுப்பினர்களைப் போட்டிருக்கலாம், நகர மன்றத் தலைவர்களைப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் இல்லை. இந்த மேல்முறையீட்டு குழுவிற்கு நீங்கள் யாரை தலைவராகப் போட்டிருக்கிறீர்கள். சேர்மேனைப் போட்டிருக்கிறீர்களா இல்லை. சேர்மேனைப் போட்டால் அண்ணா தி.மு.க. சொன்னபடி நடக்க மாட்டார்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மே 11]

அல்லவா? தன்னுடைய அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்கு அதிகாரி என்ற ஒரு கருவி இருந்தால்தானே செளகரியமாக இருக்கும். எப்போதும் அண்ணா தி.மு.க. ஒரு செளகரியமான ஜனநாயக அமைப்பு அல்லவா? ஆகவே அதிகாரிகளைக் கைக் கூலியாகக் கொண்டு, எங்கேயாவது எதிர்க்கட்சி வெற்றி பெற்றிருக்கிறதா, குடையுங்கள். குடையோ குடை என்று குடைந்தால், அவர்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவர்களுக்கு துன்பம் செய்யும் ஒரு விதமான குரூர இன்பத்தை ரசிக்கிறது இந்த அண்ணா தி.மு.க. இன்றைக்கு நீங்கள் வெற்றி பெற்றுவிடுவீர்கள், அதிலே ஆன்றும் சந்தேகம் இல்லை. இந்த சட்டமன்ற பேரவையின் எல்லைக்குள் உங்களுக்கு பெரும் பான்மை இருக்கலாம்; நீங்கள் வெற்றி பெறலாம். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வரலாற்றில் என்றுமே நிலைமை அப்படியே நீடிப்பதில்லை.

தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வோன். காங்கிரஸ் கட்சி உள்பட, எதிர் தரப்பு அத்தனை கட்சிகளும் எதிர்க்கிற ஒரு விஷயத்தை நீங்கள் வலியுறுத்தலாமா? நிர்ப்பந்திக்கலாமா? திணிக்கலாமா? ஒருபோதும் கூடாது. ஆகவே மிகத் தெளிவோடு எந்த வடிவத்தில் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமோ, அந்த வடிவத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புங்கள். செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி அவற்றின் ஆலோசனை பெற்றுச் செய்யுங்கள். அது தான் நல்லது. உங்களுடைய பார்வையில் தெளிவு இருக்கலாம். நடவடிக்கைகளிலும் தெளிவு இருக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆகவே நான் உங்களை விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து எதிர்க்கட்சிகள் முழுவதும் எதிர்ப்பதால் இவற்றை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மூன்று சட்டமுன்வடிவுகளின் மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பாக கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, இந்தச் சட்டங்களை மிக யோசித்து பார்த்து, ஓராண்டு காலம், 1½ ஆண்டுக்காலம் உள்ளாட்சிகளின் ஆட்சி முடிந்தபிறகு முன் மொழிந்திருக்கிறீர்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 10 ஆண்டுக்காலம், 11 ஆண்டுக்காலம் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இல்லாமல் இருந்த போது, அதற்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும் போராடிய காலத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர் ப.உ.ச. அவர்கள் பொறுப்பில் இந்தத் துறை இருந்தபோது தேர்தல் நடடைபெற்றது. தேர்தல் நடத்தியபோதே இந்தச் சட்டமுன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அப்படி கொண்டு வந்திருந்தால் உங்கள் நோக்கத்தில் யாரும் குறைகாண முடியாது. கர்நாடகாவில் அங்கேயிருக்கிற அமைப்புகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டு

1987 மே 11] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

மல்ல, ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர் அமைச்சர் அந்தஸ்தில் அங்கம் வகிக்கிறார். திரும்ப அழைக்கிற உரிமையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவையெல்லாம் தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்னாலே இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள். ஆனால் இங்கே அப்படியல்ல. இங்கே நீங்கள் கொண்டு வந்திருப்பது ஏறத்தாழ 1½ ஆண்டுக்காலம் அவர்கள் ஆட்சி முடிந்த பிறகு இந்தச் சட்டமுன்வடிவுகளை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். மூன்றாம் மூன்று விதமான சட்டங்களாக இருக்கின்றன. முதல் சட்டம் நகராட்சி நிர்வாகங்கள் தகுதியற்றவையாக அதாவது வருமானத்தில் தகுதியற்று இருந்தால் அதனை கலைத்து விடுவது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தகுதியற்று இருப்பதற்கு என்ன காரணம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? வருமானமில்லாத நகராட்சி என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 10, 11 ஆண்டுக்காலம் அந்த நகராட்சிகள் தனி அதிகாரிகள் கையில் இருந்திருக்கின்றன. அப்போதெல்லாம் வீட்டுவரி உயர்விற்கு கூட அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. வீட்டு வரி, சொத்து வரி உயர்வு இல்லாவிட்டால், எந்தவித வருமானமும் இல்லாமல், ஆண்டிற்காண்டு அங்கேயிருக்கிற ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு, பஞ்சப்படி உயர்வு என்று கொடுத்துக் கொண்டு போகிறபோது பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கும். பற்றாக்குறை இருப்பதை நீங்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படியிருக்கிற போது அதை ஏன் கலைக்க வேண்டும்? ஆகவே பற்றாக்குறையாக இருக்கிற காரணத்தால் கலைப்பது என்று சொல்வது சரியானதாக இல்லை.

அடுத்து வரி அப்பீல் கமிட்டியெல்லாம் போட்டிருக்கிறீர்கள். டி.ஆர்.ஓ., ஆர்.டி.ஓ., பொதுப்பணித் துறை அதிகாரிகள் என்றெல்லாம் போட்டிருக்கிறீர்கள். இதெல்லாம் சரிதானா? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிற போது, அரசில் மாத சம்பளம் வாங்குகிற அதிகாரிகளை இந்த அளவிற்கு நியமிப்பது சரிதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு முறையைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 'ரி-கால்' பண்ணுவது என்பதை. அதாவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை திரும்ப அழைப்பது. 25 சதவீதம் பேர் கையெழுத்து போட்டு கொடுத்தால் தேர்தலாகச் கொண்டு வருவது. 25 சதவீதம் பேர்களிடம் கையெழுத்து வாங்குவது யார்? தலைவருக்கு எதிராக இருப்பவர். அப்படியானால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு இயக்கம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். வேறு ஒரு வேலையும் நடக்காது. கையெழுத்து வாங்குகிற வேலை தவறாமல் நடக்கும். தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லையென்று சொல்லி ஒருவர் கையெழுத்து வாங்குவார். தலைவர் மீது நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று இன்னொருவர் கையெழுத்து வாங்குவார். இப்படி தமிழ்நாடு முழுவதும் கையெழுத்து வாங்குகிற வேலையை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கொண்டுவருகிறீர்கள். 25 சதவீதம் பேர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு செய்ததையொட்டி கையெழுத்துக்கள்

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1987 மே 11]

சரிதானா என்று பார்க்கிறபோது 1 சதவீதம் சரியாக இருந்தால் போதும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று தெரியவில்லை. 1 சதவீதம் சரியாக இருந்தால் தேர்தல் வரும். தேர்தல் வந்த பிறகு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அந்த நன்றாட்சித் தலைவர் வெற்றிபெற்று விட்டால் அதற்கு பிறகு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அதற்கான பிரச்சாரங்கள் நடைபெறும் அப்போது. இவர்கள் இன்னின்ன ஊழல்களை செய்தார் என்று ஒரு பிரச்சாரம். நான் தவறே செய்யவில்லை, எல்லாம் சரியான முறையில்தான் செய்தேன் என்று தலைவர் பிரச்சாரம். இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்களா? இவைகளெல்லாம் நடக்காது என்று நினைக்கிறீர்களா? இது தேவைதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் இந்த சட்டமுன்வடிவுகளைக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிற போது எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைப்போல உள்ளபடியே இந்தச் சட்டம் தேவையென்றுதான் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா அல்லது மாற்று கட்சிகளின் நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம், ஊராட்சிகளில் இருக்கிற தலைவர்களை நீக்குவதற்காக திட்டம் போட்டு செய்கிறீர்களா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகளை அனைத்து தரப்பினரும், எதிர்க்கட்சிகளும் எதிர்த்திருக்கிற காரணத்தால் இவற்றை பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைத்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிய வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-40)

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னால் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த 3 திருத்த சட்ட முன்வடிவுகளையும் நான் எதிர்க்கிறேன். இதைச் சட்ட திருத்த முன்வடிவுகள் என்று சொல்வதைக் கூட நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இல்லை. ஏற்கெனவே இயற்றப்பட்ட சட்டத்திற்கு அரசு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னால், அந்தச் சட்டம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு அல்லது, அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட காலத்திலே நம்முடைய பார்வைக்குப் படாமல், நம்முடைய கவனத்திற்கு எட்டாமல் விடுபட்டுப் போன சில ஒழுங்குகளை மேற்கொள்வதற்கு திருத்தச் சட்டங்களை கொண்டு வருவதுதான் ஒரு அரசினுடைய மரபாக இருந்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கக்கூடிய திருத்தச் சட்டங்கள் அசல் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையைக் குலைக்கும் தன்மையிலே இருக்கக்கூடிய காரணத்தால், இதைச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட திருத்த சட்ட முன்வடிவாக நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1987 மே 11] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

இன்று நம்முடைய அரசு நிறைவேற்றுவதற்காக கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டம், இந்த அரசுக்கு நீங்காப் பழியை கொண்டு வந்து சேர்க்குமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். குறிப்பாக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு தேர்தல் வேண்டும் என்று இந்த அவையிலே எல்லாத் தரப்பினரும் மிகவும் வற்புறுத்தி அந்தத் தேர்தல் நடந்து முடிந்தது. இந்த நாட்டிலே பல காலம் விடுபட்டிருந்த ஒரு ஜனநாயகக் கட்டை நிறைவேறியதே என்ற நிம்மதி நமக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் என்ன காரணமோ, நான் மற்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்வதைப் போல ஆளும் கட்சி தோற்று விட்ட காரணத்தாலே தான் இப்படிப்பட்ட திருத்த சட்ட முன்வடிவுகள் வருகின்றன என்று சொல்ல முன் வரவில்லை, ஆனால் அப்படிச் சொல்வது உண்மையாகிவிடுமோ என்ற சந்தேகத்தை உண்டாக்குவது போல் அரசு எடுத்து வரக்கூடிய நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றாக இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இந்த நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள் பேரூராட்சிகளுக்கு எல்லாம் அதன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கால கட்டம் 5 ஆண்டு என்று இருந்ததை 3 ஆண்டுக் காலமாக குறைத்தோம். பிறகு அவர்களுடைய நிர்வாகப் பொறுப்பிலே இருந்த கல்வி நலன், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இவற்றை எல்லாம் கூட அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. அதற்குக் கூட நாம் உடன்படவில்லை. பல நூற்றுக்கணக்கான பெருந்தலைவர்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருந்தார்கள். ஒரே ஒரு அரசு உத்தரவைப் போட்டு, அவர்களை எல்லாம் வெறும் தலைவர்களாக நீங்கள் ஆக்கிவிட்டீர்கள்.

அதற்குப் பிறகு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், தாங்கள் விரும்பக்கூடியவகையிலே, அந்தந்த வட்டாரத்திலே மக்களால் மதிக்கப்பட்ட பெரும்பான்மை பெற்ற தலைவர்கள் என்ற முறையிலே, தாங்களும் மதிக்கக்கூடிய தலைவர்களை வரவேற்று அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு அந்தஸ்தை தந்து, ஒரு அங்கீகாரம் அளிக்கக்கூடிய நிலையில், சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு உரிய உரிமைகளை லக்கூட நீங்கள் கட்டுப்படுத்தி விட்டீர்கள், இப்போது எல்லாம் சிறுகொடிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய அந்த உறுப்பினர்களைக் கூட மிச்சம் மீதியிருக்கக் கூடிய இந்தக் காலக் கட்டத்திலாவது நம்முடைய அதிகாரம் நீடிக்குமா என்று அஞ்சப்படக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களை, மீண்டும் அழைக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தை பொதுமக்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத் திருத்தம் என்று சொல்ல மாட்டேன், ஒரு புதிய 'Dragonian Law' என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கொடுமையான சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வந்து இருப்பது கொஞ்சமும் பொருத்தமற்றது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே நடந்திருக்கக்கூடிய தேர்தல்களின் முடிவுகளுடைய புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் நீங்கள் எடுத்துப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ ஒரு 80 சதவீதத்தினர், விழுந்த வாக்குகளிலே 51 சதவீதம் வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற்றார்கள்

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 மே 11]

என்று நாம் காண முடியவில்லை. 45-லிருந்து 48 சதவீதம் வாக்குகளைப் பெற்று, பெரும்பான்மை பெற்றவர்கள்தான் இந்த நாட்டிலே, சட்டமன்றத்திற்கும் சரி, பாராளுமன்றத்திற்கும் சரி, நகராட்சி ஊராட்சி, பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கும் சரி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்திலே 55 சதவீத வாக்காளர்களுடைய ஆதரவைப்பெற முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது நம்முடைய நாட்டினுடைய அரசியல் அமைப்புக்கு இணங்க அவர்கள் எத்தனை ஆண்டுக்காலத்தில் அந்தப் பதவிக்கு உரியவர்கள், எந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களோ அந்தக் காலம் வரையிலே அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பேற்று நடத்துவதற்கு உத்தரவாதம் பெற்றவர்கள் என்ற அடிப்படையை ஏற்றிருக்கக்கூடிய நமக்கு மத்தியிலே அவர்களுக்கு அந்த காலகட்டமும் இல்லை என்று இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது கொஞ்சம்கூட நன்மையானதல்ல. நான் ஒன்றை மெத்த பணிவன்போடு இந்த அரசுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்திய நடுவண் அரசு இப்படி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் தவறு செய்பவர்களை திரும்ப அழைப்பதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நியமித்து, அவர்கள் தீர ஆய்ந்து இப்படி பல்வேறு சிறு நாடுகளில், ஸ்விட்சர்லாந்து போன்ற சிறு நாடுகளில் இருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை நம்முடைய நாட்டிலே அமுலுக்குக் கொண்டு வர முடியுமா என்று ஆய்ந்து அவர்கள் தீர்ப்பு அளித்தபோது அது நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏற்புடையதானது அல்ல; அது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு குழப்பத்தை உண்டாக்கும். ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு, அந்த அரசினுடைய தலைவராக மிகப் பெரும்பான்மையினருடைய மதிப்பைப்பெற்ற ஒரு தலைவராக இருந்து நல்லாட்சி புரிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்தில், மக்கள் விரோத சக்திகள் ஒன்று சேர்ந்து, ஆட்சியமைத்து அடுத்த நாளை இந்தக் கையெழுத்து வேட்டையைப் போன்று இவர்கள் ஆரம்பிப்பார்களேயானால், ஒரு நிலையான ஆட்சி, நிம்மதியான ஆட்சி, ஒரு சுபீட்சமான ஆட்சி நிலைபெறுவதோ, நீடிப்பதோ முடியாமல் ஆகிவிடும் என்ற கருத்தை, ஏற்கெனவே நம்முடைய இந்திய நடுவண் அரசு நியமித்த ஒரு குழு இந்த நாட்டினுடைய அரசியலுக்கு பரிந்துரைத்ததை நம்முடைய தமிழக அரசு அன்பு கூர்ந்து திரும்ப ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இந்தக் காரியத்திலே தங்களுடைய மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுவீட்ஸர்லாந்தைப் போன்ற நாடுகளில் இப்படிப்பட்ட திட்டம் இருக்கிறது உண்மை. ஆனால் அது சின்னஞ்சிறு நாடு. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு வாக்களிக்கக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவானது. சாதாரணமாக நம்முடைய கார்ப்பரேஷன் தொகுதிக்கு இருக்கக்கூடிய வாக்காளர் கூட அந்த நாட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு இல்லை. அதைவிட குறைந்த நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டிலே மக்கள் படிப்பறிந்தவர்களாக மாத்திரமல்ல. தே ஆர்

1987 மே 11] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல்சமத்]

பொலிட்டிகலி எஜிகேட்டட். ஜனநாயகம் செம்மை பெற வேண்டுமானால் எங்கே மக்கள் எழுத்தறிவு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அதுமாத்திரமல்ல, எங்கே அரசியல் அறிவு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அங்கே தான் அது செம்மை பெற முடியும். அந்த நாட்டிலே சாதாரணமாக தெருவிலே ஒரு விளக்குக் கம்பத்தை நட வேண்டும் என்று சொன்னால் கூட, அதற்காக ஒரு பொதுஜன வாக்கெடுப்பு நடத்தித்தான், நடத்துகிறார்கள். அங்கே அதற்கான இயந்திரம் இருக்கிறது. மக்கள் தெளிவு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். காழ்ப்புணர்ச்சியின்றி அல்லது எந்தவிதமான பிரச்சாரத்திற்கும் மயங்கி விடாமல் தாங்களே நிதானித்து வாக்களிக்கக்கூடிய அறிவு பெற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நான், நம்முடைய நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் அந்தத் தகுதியைப் பெறவில்லை என்று சொல்லமாட்டேன். ஆனால் பெரும்பாலும், தேர்தல் நேரத்திலே நம்முடைய நாட்டில் ஏற்படக்கூடிய அந்தப் பட்ட நிலையை நாம் அறிந்து இருக்கிறோம். நாடு இரு வேறு கூறுகளாக பிரிக்கப்பட்டு, எதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்று கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு கட்சி மாச்சரியங்களெல்லாம் வளர்க்கப்பட்டு வாக்களிக்கவும், வாக்களிக்க அழைக்கப்பட்டு அழைத்துக் கொண்டு போகக் கூடியவர் யாருக்கு வாக்கு அளிக்கப்போகிறோம் என்று கூட தெரியாமல், ஏதோ மனிதனைப் பார்க்காமல், சின்னத்தைக் காட்டி சின்னத்தினுடைய அடிப்படையில் வாக்களிக்கப்பட்டு தேர்தல் நடத்தக் கூடிய நம்முடைய நாட்டில் ஏதோ உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படக் கூடிய அதிகாரம் தான் ஜயநாயகம் செம்மையாக செயல்படுவதற்குரிய வழி என்று இன்று கூட பேசிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்தக் காலத்தில் இப்படி அதனுடைய அமைப்புகளையெல்லாம் முற்றாகக் குறைக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை, இந்தத் திருத்தத்தை நீங்கள் கொண்டு வருவது கூடாது; தயவு செய்து இதை நீங்கள் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வேன். இது பெரிய குழப்பத்தை உண்டாக்கும். இங்கே நம்முடைய நாஞ்சிலார் அவர்கள், சட்ட மன்றத்துக்கும், பாராளுமன்றத்துக்கும் கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்குமானால் நான் அதை வர வேற்கிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அது கூட எனக்கு உடன்பாடானது அல்ல. நீங்கள், அவர் சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காகவோ நீங்கள் செய்யக் கூடிய காரியம் அல்ல என்று உங்களை நீங்கள் தேற்றிக் கொள்ளாதீர்கள். யார் சொன்னாலும், அது இந்த நாட்டிலே குழப்பத்திற்கு வித்திடக்கூடிய ஒரு கருத்துக்குத்தான் ஆதாரமாக அமையுமே தவிர, நீங்கள் கொஞ்சம் பாரபட்சமற்ற முறையிலே இதை கூர்ந்து பாருங்கள்.

(பிற்பகல் 4-50)

இது விளைவிக்கக் கூடிய குழப்பம் சொல்ல முடியாததாக இருக்கும். நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். கற்பனையாக பார்க்கிறேன். இன்று இத்தனை லட்சங்கள் மக்களுடைய அன்பைப் பெற்று அரசை அமைத்து இருக்கக் கூடிய நம்முடைய

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1987 மே 11]

முதலமைச்சருக்கு விரோதமாக ஒரு 25 சதவீத வாக்காளர்கள் கையெழுத்துப் போடுவது என்று பல எதிர்க்கட்சிகள் முயற்சிக்குமானால் அது நாட்டில் ஒரு நிலை அற்ற தன்மையை உண்டாக்குவதற்குரிய தன்மையில் முயற்சிக்கப்படுமே தவிர அதனாலே, ஒரு சல சலப்பு, அதிலே பரப்பரப்பு, அதிலே ஒரு தேவை அற்ற சர்ச்சை, ஒரு பதட்ட நிலை ஆக ஆட்சி என்பது உள்ளாட்சியினுடைய அடிப்படையில் இருந்து இந்த தமிழக அரசினுடைய அடிப்படை வரையிலே ஒரு நிலை அற்ற தன்மையை உண்டாக்குவதற்கு சாதாரணமாக நீங்கள் கொண்டு வரக்கூடிய இந்த திருத்தம் காரணமாகி விடும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஆகவே இதை நீங்கள் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். நம்முடைய நாட்டினுடைய தேர்தல் முறையில் ஒரு முழுமையான சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வருவீர்களானால் அதை வரவேற்க நாங்கள் காத்து இருக்கிறோம். ஏன் இன்னும் சொல்லப் போனால் தனிப்பட்ட மனிதனுக்கு அல்ல வாக்கு, ஒரு தத்துவத்துக்குத் தான் வாக்கு என்று கட்சி ரீதியாக இந்த நாட்டிலே தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்று முடிவு ஆகி தமிழ் நாட்டை ஒரு தொகுதியாக எடுத்துக் கொண்டு அந்த தொகுதியிலே நிற்கக்கூடிய கட்சிக்கு மட்டும் வாக்குகள் அளிப்பது என்று இருக்குமானால் தனிப்பட்டவர்கள் பற்றி தரம் கெட்ட முறையில் விமர்சிக்கக்கூடிய ஒரு தகாத நிலை கூட தமிழகத்தினுடைய பொது வாழ்விலிருந்து தடுத்து நிறுத்தப்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சீர்திருத்தம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதிலே ஒரு முனைப்பாக ஒரு மாறுதலை கொண்டு வருவீர்களானால் அதை நாங்கள் வரவேற்க காத்து இருக்கிறோம். தயவு செய்து இந்த திருத்தத்தை கிடப்பிலே போடுங்கள். அப்படி முடியவில்லை என்றால் நீங்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுங்கள் என்று கேட்டு அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், நகராட்சிகள் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் லஞ்சம் வாங்குவார்களானால், தங்களுடைய பதவிகளை தவறாக பயன்படுத்துவார்களானால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வாக்காளர்களே அவரை திரும்பப் பெறுகின்ற உரிமை வேண்டும் என்று வலியுறுத்த இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இதை கடுமையாக நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். இது ஜனநாயக விரோதமானது. இன்றைக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் பதவியில் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களுடைய பதவிகளை பறிப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமாகவே இதை நாங்கள் கருதுகிறோம்.

1987 மே 14]

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

அடுத்து, லஞ்சம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதிலே எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. நான் உங்கள் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது Indian Penal Code இருக்கிறது, அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தப்பு செய்தால் டிஸ்சால்வ் செய்யலாம். அந்த சபையை கலைக்கலாம், சூப்பர்சீட்பண்ணலாம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் சென்னை மாநகராட்சியிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்த போது உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்ற பிரச்சினை வந்தது. திரு ஹண்டே அவர்கள் இப்போது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறார். அன்றைக்கு அவர் இருந்து அப்போதும் இருந்தார்கள்—அந்த கேள்வியை கேட்ட உடனே எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சென்னை மாநகராட்சியை கலைத்து கிரிமினல் வழக்கைத் தொடுத்தார்கள். இன்றைக்கும் அந்த வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆக இன்றைக்கு லஞ்சம் தலைவிரித்து ஆடுகிறது இவர்கள் மத்தியில் என்று சொன்னால் இது போன்று சூப்பர்சீட் செய்யலாம், டிஸ்சால்வ் செய்யலாம், இண்டியன் பீனல் கோடை பயன்படுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆக இன்றைக்கு ரைட்டு ரிகால் எதற்கு என்று விளங்கவில்லை.

இன்னும் ஒன்று. இந்த அரசினுடைய நோக்கம் லஞ்சம் ஒழிப்பு என்று சொல்லப்படுகிறது. ரொம்பப் மகிழ்ச்சி. அப்படி என்றால் Public Men Criminal Misconduct Act என்று இருக்கிறது. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள் மந்திரியாக இருந்தாலும், எம். எல். ஏ. வாக இருந்தாலும் தப்பு செய்தால் அவர்களை தண்டிக்கக்கூடிய சட்டம் Comprehensive Law இங்கே விரைவிலே வரும் என்று அன்றைக்கு திரு. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்கள் சட்ட மந்திரியாக இருந்த போது இதே சட்ட மன்றத்திலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி அந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்து தப்பு செய்கிற எம்.எல்.ஏ., தப்பு செய்கிற மந்திரிகள் இவர்களை தண்டிக்கக்கூடிய முயற்சியில் இந்த 10 வருட காலத்தில் நீங்கள் ஈடுபட்டு இருப்பீர்களானால் நீங்கள் லஞ்ச ஒழிப்பிற்கான ரைட்டு ரிகால் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இன்றைக்கு கர்நாடகத்திலே Lok Ayukt என்ற சட்டத்தை மாண்புமிகு திரு. ஹெக்டே அவர்கள் எம்.எல்.ஏ.க்கள், அமைச்சர்கள் தப்பு செய்தால் தண்டிக்கின்ற சட்டத்தை வைத்து இருக்கிறார்கள். எனவே இதில் உள்நோக்கம் சந்தேகத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது.

அடுத்து, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலைமை சம்பந்தமாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பில்லில் ஒன்றை சொல்லியிருக்கிறார்கள். Financial

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 11]

stability இல்லாமல் போய் விடுமானால், அப்படி அரசு கருதுமானால் கலைத்து விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நீங்களே தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். இந்த Financial n. stability-க்கு யார் காரணம். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனிகள். நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு நிதி உதவி யார் செய்யவேண்டும். அண்மையில் கல்கத்தாவில் (Mayo's Conference) நடந்தது. அதிலே ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். என்ன தீர்மானம் போட்டார்கள் என்று சொன்னால் மத்திய அரசு எப்படி மாநில அரசுகளுக்கு Finance Commission வைத்து கிராண்டை புரவைடு பண்ணுகிறதோ அதேபோல் இங்கேயும் ஒரு Finance Commission ஸ்டேட்டில் வைத்து இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அனைத்துக்கும் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், நகராட்சிகளுக்கு எல்லாம் தரவேண்டும்.

அதைப்போலவே 'எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ்' வெவ்விதில்ஸ் டாக்ஸ், சேல்ஸ் டாக்ஸ். போன்ற டாக்ஸ் எல்லாம் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஷேர் கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்தால் ஃபினான்ஷியல் ஸ்டெபிளிட்டி இருக்கும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 10 ஆண்டுகளாக ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தான் இருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன். ஃபினான்ஷியல் இன்ஸ்டெபிளிட்டிக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? குழந்தைக்கு நோயை உண்டாக்கிவிட்டு, மாத்திரையைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, நோய் இருப்பது போல் தெரிகிறது, ஆகவே குழந்தையைக் கொன்றுவிடுகிறேன் என்று சொன்னால், கருணை உள்ள தாய் தானா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

உள் நோக்கம் இருப்பது இங்கே கொஞ்சம் சிக்கலாக இருக்கிறது. நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தலைவர் கூடச் சொன்னார்கள். ஒரேயொரு உதாரணம். தலைவர் அவர்களே, ஒன்றியத்தலைவர் என்று அழைக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஏனென்றால் பெருந்தலைவர் என்று சொல்வது பெரியவர் காமராசர் அவர்களைக் குறிக்கும் என்று சொன்னார்கள். நான் வாதத்திற்காக ஒத்துக்கொள்கிறேன். கிராமங்களிலே இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரசிடெண்டிற்குக் கூட பிரசிடெண்ட் வருகிறார் என்று தான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பிரசிடெண்ட் வருகிறார் என்று சொன்னால் கவர்ன்மெண்ட் ஆப் இந்தியாவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பிரசிடெண்ட், 'ஜெயில்சிங்' என்றா பொருள்? அங்கேயும் பிரசிடெண்ட், இங்கேயும் பிரசிடெண்ட் எனவே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை.

அதுபோன்று முதல்வர் என்றால் கல்லூரி முதல்வரைக் குறிக்கும். நாங்கள் குறிக்கும் மாநில முதல்வருக்குப் பெயர் கூட முதல்வர் தான். ஒரு சினிமாப்படத்தில் கூட முதல்வர் என்ற வார்த்தையைத் தாக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உங்

1987 மே 11] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

களுக்குத் தெரியும். நீங்களும் பார்த்திருப்பீர்கள். பார்த்ததினால் தான் ஒரு சட்டமே கூட, பேரவைத் தலைவர் அனுமதியோடு இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இவைகளையெல்லாம் எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், அதிகாரப் பறிப்புகள், அதை ஏதோ பதவிக்கு வந்தவர்கள் என்று, பஞ்சாயத்திலே ஏற்பட்ட தோல்விகள் என்பதை தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவிற்கு, ஜனநாயகத்தில் அந்த டாலரென்ஸ் இல்லாத காரணத்தால் இந்தச் சூழ்நிலை. நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். 'டாக்ஸ் ஃபிக்சேஷன் கமிட்டி' பற்றி. அந்த அதிகாரம் ஏற்கனவே மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் இருந்தது. அதைக் கொண்டுபோய், பி.டபிள்யூ. டி.ஏ.ஈ., அதைப்போலவே டி.ஆர்.ஓ., ஆர்.டி.ஓ. அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? மக்களிடம் இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தைப் பறித்து, பி.டபிள்யூ. டி.ஏ.ஈ., ஆர்.டி.ஓ., டி.ஆர்.-ஓவிடம் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் மீது உங்களுக்கு என்ன கோபம்? தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள் கிராமங்கள் தான் இந்தியாவின் ஆத்மா என்று சொன்னார்கள். (De-centralisation of powers is the real Swaraj) உண்மையான சுயராஜ்யம் என்பது அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படுவது என்பது தான். ஆனால் இங்கே அதிகாரங்கள் பறிக்கப்படுகின்றன. அதிகாரங்கள் குறைக்கப்படுகின்றன. பதவிகள் இன்றைக்குப் பிடுங்கப்படுகின்றன. அதற்குச் சில காரணங்கள் தவறாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

இன்னொன்றைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். ஒரு லட்சம் வாக்காளர்களில் நான்கில் ஒரு பங்கு, 25,000 வாக்காளர்கள் பெடிஷன் கொடுத்து ரெப்ரசெண்ட் செய்தால், உடனே எலக்ஷன் அதாரிட்டி—அவர் யார் என்று கேட்டால் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டவர்—உடனே அந்த ரெப்ரசென்டேஷனை வாங்கி, அதிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு இலட்சம் வாக்காளர்களில் 25,000 மனுக்களை எடுத்து பரிசீலிக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. ஒரு சதவீதம் அதாவது 250 மனுக்களை அவர் பரிசீலனை செய்து, 250 மனுக்கள் சரியாக இருக்கிறது என்று முடிவுக்கு வந்துவிட்டால் அது சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன், நகராட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நீங்கள் இந்த மாதிரி லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறீர்களா? அல்லது உங்களது பதவியைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறீர்களா என்று விசாரித்து அவர்களே 'கரெக்ட்' நீங்கள் தப்புசெய்து விட்டீர்கள் என்று பிறகு பஞ்சாயத்தில் ரெஃபரென்டம் நடத்தி விடலாம். நான் கேட்கிறேன். 250 கையெழுத்து லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று அவர்களைப்பற்றி சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன். 750 கையெழுத்து அவர்கள் லஞ்சம் வாங்கவில்லை என்று சொல்கிறது. அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் பெட்டிஷன் கொடுத்து வாங்குவார்களா? 250 பெரிசா; 750 பெரிசா? ஜனநாயகத்தில் மெஜாரிட்டியா, மைனாரிட்டியா? ஆக நான் கேட்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 11]

கிறேன் ரெஃபரண்டத்தைத் தீர்மானிக்கவேண்டுமென்று சொல்கின்றபோது நான் கேட்கிறேன். அப்படியானால், இந்த அரசாங்கம் சரியான அரசாங்கமா? தப்பு செய்யாத அரசாங்கமா? லஞ்சம் இல்லாத அரசாங்கமா? நாளைக்கு நீங்கள் முன்வந்து இந்த ஆட்சியைக் கலைத்துவிட்டு, மக்களிடத்தில் நியாயத்தை எதிர்பார்க்கிறோம் என்று 'ரெஃபரெண்டம்' வைப்புகள். ஆக நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால்—இன்றைக்கு ஹைதராபாத்தில் ஒரு முஸ்லீம் அமைப்பைச் சார்ந்தவர் மேயராக இருக்கிறார். மாநகராட்சியைக் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ராமாராவ் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. பம்பாயில் சிவசேனா எதிர்க்கட்சி மாநகராட்சி இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற கங்கிரஸ்காரர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. எனவே இந்தத் தலைமையை, பஞ்சாயத்து, நகராட்சி தலைவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அதை உங்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. எனவே பதவிகளைப் பறிக்கிறீர்கள். லஞ்சத்தை ஒழிக்கிறோம் என்று சொல்வது, சாத்தான் வேதம் ஒதுவது போல் இருக்கிறது என்று சொல்லி, உரையை நிறைவுசெய்கிறேன்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டு, விவாதத்திற்கு வந்திருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன். இவைகளை நான் வரவேற்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஜனநாயகத்தில் வாக்காளர்கள் தான் எஜமானர்கள். ஆகையால் ஜனநாயகத்தில் எஜமானர்களாக இருக்கின்ற வாக்காளர்கள் அதிகமாக அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற வகையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

இன்றைக்கு நம்முடைய வாக்காளர்கள் எல்லாம் ஏதோ விவரம் இல்லாதவர்கள் போலவும் அந்த வாக்காளர்கள் வாக்களிக்கின்றபோது எதை எதையோ நம்பி ஏமாந்து வாக்களிப்பது போன்ற ஒரு தோற்றம் இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த கால வரலாற்றைப் பார்க்கின்றபோது நாடாளுமன்றமாக இருந்தாலும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றமாக இருந்தாலும், உள்ளாட்சி அமைப்புக்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய அந்தப் பாங்கினைப் பார்க்கின்றபோது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற வாக்காளர்கள் சிந்திக்கின்ற வாக்காளர்கள், விவரம் புரிந்த வாக்காளர்கள் என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். விவரம் தெரிந்த வாக்காளர்கள் கையிலே அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுக்கின்ற போது அது ஆரோக்கியமான ஜனநாயக உணர்வை தமிழகத்திலே உருவாக்கும் என்று நாம் சார்ந்திருக்கின்ற இயக்கத்தின் சார்பாக நாம் இன்றைக்கு நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த திருப்பிப் பெறுகின்ற அதிகாரத்தை அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் இவர்களை

1987 மே 11]

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

திருப்பி அழைக்கின்ற உரிமை வாக்காளர்களுக்கு கொடுக்கின்ற போது அதற்கு பின்பற்றப்படுவதாக நாம் சொல்லுகின்ற சில ஏற்பாடுகள் அந்த அளவிற்கு திருப்திகரமாக இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி திருப்பிப் பெறவேண்டும் என்ற முடிவை எடுத்து அதற்காக குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை வாக்காளர்கள் அதற்கான ரெப்ரசன்டேஷனைக் கொடுத்தால் அதற்குப் பிறகு அங்கு நடைபெறுகின்ற அந்த விசாரணை என்றுச் சொல்லப்படுகின்ற என்கொயரி, (That this only a non-judicial enquiry). அந்த நான்-ஜூடிஷியல் என்கொயரியின் மீது ஒரு மேல்முறையீட்டிற்கான வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குப்பிறகு அந்த ரெஃபரண்டம் வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டாலோ அல்லது வேண்டாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டாலோ அந்த முடிவின்மீது மேல் முறையீடு செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பும் இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை. அல்லது நீதி மன்றத்திற்கு செல்லுகின்ற ஒரு வாய்ப்பும் இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, சில தவறுகள் நடைபெறுவதற்கு இங்கே வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக என்னுடைய பத்மநாபபுரத்திற்கு உட்பட்ட தக்கலை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு உட்பட்ட கப்பிவளை பேரூராட்சிக்கு 14 வார்டுகள் இருக்கின்றன. அந்த 14 வார்டுகளுக்கு தேர்தல்கள் நடைபெற்றபோது இரண்டு வார்டுகளில் வெற்றி பெற்றவரை தோற்றவராகவும், தோற்றவரை வெற்றி பெற்றவராகவும் அறிவித்துவிட்டார்கள். இந்த தோற்றவர்கள் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று இப்போது வென்றவர்களாக தீர்ப்பினை பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். ஆக இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெறுவது இயற்கை, வேண்டுமென்றே என்று இல்லாவிட்டாலும் கூட அவை சில நேரங்களில் நிகழ்ந்துவிடலாம்.

அப்படிப்பட்ட தவறுகள் கூட நிகழ்வதற்கான வாய்ப்பு இந்த விசாரணையின் போது இருக்கிறது. இந்த விசாரணையில் எந்த நகர மன்றத் தலைவரையோ, உறுப்பினரையோ திருப்பிப் பெற வேண்டும் என்று கருதி ரெப்ரசன்டேஷன் கொடுக்கின்றோமோ அவரையும் அழைத்து விசாரிக்கின்ற வாய்ப்பு கொடுத்து இருந்தாலும் கூட இந்த முடிவு சில நேரங்களில், சில இடங்களில் உள்நோக்கத்தோடோ அல்லது வேறு காரணத்தோடோ நியாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருந்தால் அவை நீதி மன்றத்தாலோ அல்லது மேல்முறையீடு என்ற வகையிலோ ஒரு ஏற்பாடு இங்கே செய்யப்படவில்லை. ஆகவே அந்த அளவிற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வது என்பது இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இன்னும் சற்று சிறப்பாக ஆக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வரவேற்று அமர்கின்றேன்.

டாக்டர் கே. செளரிராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவசரம் அவசரமாக மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நகராட்சி, ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் போன்றவர்களை நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அளவிற்கு ஒரு சட்டமுன்வடிவினை இங்கே அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். எனக்கு இருக்கின்ற வருத்தம் எல்லாம் மற்ற

[டாக்டர் கே. சௌளி ராஜன்]

[1987 மே 11]

எதிரிக் கட்சிகளைப்போல் இதற்கு ஏதோ உள்நோக்கத்துடன் இதை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் அல்மீரியர் மோட்டிவ்ஸ் என்ற அந்த அடிப்படையில் அல்லாமல் தமிழக அரசினுடைய சட்டத் துறை மிகப் புகழ் பெற்ற சட்டத்தை இவ்வளவு ஒரு மட்டமான சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்று நினைக்கின்றபோது தான் வருத்தமாக இருக்கிறது. It only reflects on the immaturity of the Law department of the Government of Tamil Nadu. ஒன்று சட்டமாவது நன்றாக முழுக்க முழுக்க தெரிந்து இருக்க வேண்டும். அல்லது ஃபேக்ட்ஸ்-நடைமுறையாவது நன்றாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இரண்டுமே தெரியாமல் ஏதோ அவசரம் அவசரமாக புரட்சி கரமான சட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று ஒரு சட்ட முன்வடிவை கொடுத்து இங்கே நிறைவேற்றித்தரும்படி கேட்டிருக்கிறீர்களே என்று நினைக்கின்றபோது நான் வேதனைக்குரிய விஷயமாக இதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மூன்று சட்டங்களைப் படித்துப் பார்க்கின்றபோது இதில் மூன்று முக்கியமான அம்சங்கள் ஒன்று, ரைட்டு ரீகால் அதாவது மக்கள் தாங்களே தேர்ந்தெடுத்த உறுப்பினர்களை திரும்பப் பெறுகின்ற, திரும்ப அழைக்கின்ற ஒரு உரிமை.

இரண்டாவது, டேக்ஸேஷன் அப்பீல்ஸ் கமிட்டி, அதிலே ஒரு ஆர். டி. ஓ. அல்லது டி. ஆர். ஓ., ஒரு எக்சிசியூடிவ் அல்லது அசிஸ்டென்ட் இன்ஜீனீயர் அவர்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், இரண்டு கவுன்சிலர்கள்—உறுப்பினர்களையும் கொண்ட 5 பேருள்ள கமிட்டியாகக் கொண்டு வருவது; மூன்றாவது, நிதி ஆதாரங்கள் இல்லாத அந்த நகராட்சி, ஊராட்சிகளைக் கலைத்து விடுவது. இந்த மூன்றே மூன்று முக்கியமான காரணங்களுக்காக இந்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

‘டேக்ஸேஷன் அப்பீல்ஸ் கமிட்டிக்கு’ நீங்கள் சொல்லி இருக்கிற வாதம்—அதிலே ஒரு டி. ஆர். ஓ. வைப் போட்டால் ‘it gets a judicial status’ என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அது நியாயம்தான். இங்கே சொன்னதைப் போல, 5 பேருள்ள கமிட்டியில் இரண்டுபேர் தான் அரசாங்க அதிகாரிகள். மற்றவர்கள்—3 பேர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், 2 கவுன்சிலர்கள்; ஆகவே, மெஜாரிட்டி நிச்சயமாக மக்கள் கையிலேதான் இருக்கிறது. அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், நிதி ஆதாரங்கள் இல்லையென்று சொல்லி ஒரு முனிசிபாலிட்டியைக் கலைத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னால் இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயே கிராமங்களை நாம் வாழ வைக்கவேண்டும்; கிராமங்களுக்கு நிதி ஆதாரங்களை, அவர்களே திரட்டிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு உரிமைகள் வழங்கவேண்டும் என்று ஒரு புறத்திலே, மாநில சுயாட்சி

1987 மே 11]

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

வேண்டும் என்று எல்லாம் கோஷமிட்டுக்கொண்டு, இன்னொரு புறத்திலே சாதாரண ஊராட்சிகளை, கிராமங்களை எல்லாம் நசுக்குகின்ற இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோமோ என்று நினைக்கின்றபோது இது முன்னுக்குப் பின் முரணான வாதம் என்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திற்குத் தோன்றவில்லையா என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது எல்லாவற்றையும் விட மிக வேடிக்கையான நிலைமை என்ன என்று சொன்னால், 'ரைட் டு ரீக்கால்'—அதாவது, அவர்கள் அனுப்பி வைத்தவர்களைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு மக்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மற்ற நாடுகளில் சரியாக வரும். நம்முடைய நாட்டில் சரியாக வருமா என்பதை தயவுசெய்து சட்ட அமைச்சர் கூட, தாழ்மையுடன் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே தேர்தல் நடத்துகின்றபோது, 100-க்கு 100 பேர்கள் வாக்களிப்பதே கிடையாது. எந்தத் தேர்தலிலும், 100-க்கு 100 விழுக்காடு பேர்களும் வாக்களித்து, அதன்மூலம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதில்லை. 65 சதவீதம் அல்லது 75 சதவீதம் தான் வாக்காளர்களே வாக்களிக்கிறார்கள். வாக்களிக்காத ஒரு 30 சதவிகிதத்தினர் என்றென்றும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

அந்த 30 சதவீதம் வாக்காளர்களிலே, நாம் பட்டியல்படி, 25 சதவீதம் வாக்காளர்களுடைய கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு வந்து, இங்கே திரும்ப பெறவேண்டும் என்று நாம் கொடுத்தால் அது நியாயமா? 70 சதவீதம் பேர்கள் தான் வாக்களிக்கிறார்கள். ஒட்டே போடாமல் 30 சதவீதம் பேர் உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த 30 சதவீதம் பேர்களிடமே போய் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்டு, திரும்ப அழைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இது நியாயமா, தர்மமா, இது சட்டத்திலே பொருந்துமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பிறகு, அவர்கள் ஓட்டுப் போட்டவர்கள்தானா என்று அதை வெரிஃபை செய்யவேண்டும். கையெழுத்துப் போட்டவன் ஓட்டுப் போட்டானா? ஒட்டே போடாமல் வீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு விட்டு, யாரோ ஓட்டுப் போட்டு, யாரோ தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்தவர்களை திரும்பி வா என்று சொல்வதற்கு இவனுக்கு என்ன உரிமையிருக்கிறது? அதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

100 சதவீதம் எந்தத் தொகுதியிலும் வாக்குப் பதிவு ஆவதே கிடையாது. அந்த அளவுக்கு நாடு முன்னேறவும் இல்லை. ஜனநாயகத்தை பயன்படுத்தவே இல்லை. அந்த நிலைமையிலே தேர்தலிலே வாக்களிக்காத ஒருவன் கை

[டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

[1987 மே 11]

யெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தால்கூட 25 சதவீதம் இது செல்லுமேயானால் இது சட்டத்திற்குச் சரியாக வராது என்பதை இங்கே உள்ள, சட்டமன்றத்தில் உள்ளவர்கள், சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்தார்கள் என்று கூட எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இப்படி அவசர, அவசரமாக, அவசரக் கோலத்திலே ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கி.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ரெஃபரண்டத்திற்கும் அந்த 30 சதவீதம் பேர் வரமாட்டார்கள். ஆகவே, அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : A man who has not voted for me at all has no right to recall me. Again, if you go into the question whether he has actually voted, then, you are violating the secrecy of the ballot. இரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் ; ஒட்டுப் போட்டவன் என்று சொல்லி விட்டு, ஒட்டுப்போடாதவன் எப்படி.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சௌரிராஜன் அவர்களுக்கு விளக்கம்தான் சொன்னேன். அவர் வேகப்படவேண்டாம். ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர், அந்தத் தொகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். He represents the electorate. Whether he has voted for you or not is a different thing. He represents the electorate. அதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : முடித்து விடுகிறேன்.

The point which I want to highlight is this. A person who has not even voted in an election and who has not participated in an election will also come and sign and will become a signatory for recalling me. Such a person has no right at all to recall me. இப்படிப்பட்ட ஒரு சிக்கலான நிலைமையை நீங்கள் உருவாக்குவீர்கள் என்பதற்காகத் தான் இந்தக் குழப்பத்திலுள்ள இந்தச் சட்டத்தை முரண்பாடுகள் என்று சொன்னார்கள்; முரண்பாடு அல்ல; மிக குழப்பமான ஒரு சட்டம். It only reflects the immaturity and the inadequate knowledge of law and of actual facts என்பதைச் சொல்லி, இதை ஒரு பொறுப்புக் குழுவிற்கு விடவேண்டும் என்பதை இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பாக வலியுத்துகிறேன் என்று சொல்லி, அமர்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

1987 மே 11]

(பிற்பகல் 5-10)

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சி மற்றும் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது ஆட்சிக் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முன்வருகிறேன்.

இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற விவாதங்களை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது திருவள்ளூர் அவர்கள் நமக்கு எடுத்துச் சொன்ன

“தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும்

திரா இடும்பை தரும்”

என்ற திருக்குறள்தான் நமக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவு எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். வதந்திகள், வயிற்றெரிச்சல்கள், அவதூறுகள் இவைகளையெல்லாம் வடிகட்டி—பில்டெர் செய்து—சமுதாயத்தில் பணியாற்றுகிறவர்களைக் காப்பாற்றக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்ட முன்வடிவு—மீண்டும் சொல்லுகிறேன், வதந்திகள், வயிற்றெரிச்சல்கள், அவதூறுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து அவைகளையெல்லாம் வடிகட்டி பில்டெர் செய்து—காப்பாற்ற இந்தச் சட்டம்—இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது பன்னாடை என்றெல்லாம் கூட குறிப்பிட்டார்—அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதையெல்லாம் வடிகட்டி, சமுதாயத்திற்குத் தொண்டு செய்ய வந்தத் தலைவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டம் இது.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் பன்னாடை என்றுதான் சொன்னார்கள்.....

டாக்டர் கே. சமரசம் : ஆக அவர்களைக் காப்பாற்றக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு அருமையான சட்ட முன்வடிவே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பலமுறை புடம் போட்டு எடுத்தால் பத்தரைமாற்றுத் தங்கம். பல சோதனைகளுக்கு உட்பட்டு வெற்றி பெற்றால் அவள் பத்தினி தங்கம் என்பதைத் தமிழ்நாடு நன்கு அறியும்—தமிழ்நாட்டின் இலக்கணம் இது. எனவே, அரசியல்வாதிகளுக்கு சில இலக்கணங்களை நாம் வகுக்கிறோம். அப்படி வகுக்கிறபோது—இது போன்ற சட்ட முன்வடிவுகளை வகுக்கின்றபோது—உண்மையிலேயே அஞ்ச வேண்டியவர்களே ஆட்சிக் கட்சியிலே இருப்பவர்களே தவிர எதிர்க் கட்சியினர் எதிர்ப்பது என்பது உலக அதிசயம்தான். ஏனென்றால் ஆட்சிக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் தான் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகிறார்கள். கற்பனைக்கு ஆளாகிறார்கள். திரைப்படங்களுக்கான கருப்பொருளுக்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே, ஆட்சிக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அஞ்சாத நிலையில் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எதிர்ப்பது என்பது ஒரு உலக அதிசயமாகும்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1987 மே 11]

இன்னொன்று, ஏதோ உள்ளாட்சித் துறையின் எல்லா இடங்களும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கே வந்து விட்டதைப்போல் எண்ணிக் கொண்டு ஆளுகிற இடத்திற்கு உள்ளாட்சித்துறையில் நாங்களே வந்துவிட்டோம் எனவே, எங்களை ஒழிக்க, அடியோடு விரட்டி, நாங்கள் அங்கே இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம் என்பதெல்லாம் வெறும் “மாய்மால்” வேலையே தவிர உண்மையல்ல. காரணம் கணக்கை எடுத்துப் பாருங்கள். யார் எவ்வளவு இடத்தில் இருக்கிறோம் என்கிற விளக்கம் உங்களுக்கே தெரியும். ஆகவே இங்கே ஒருவர் பேசுகிறபோது கூட சொன்னார். ஏதாவது ஒரு உள்ளாட்சித் தலைவர் தவறு செய்தால் அந்தக் கட்சியின் தலைவருக்கே நீங்கள் சொன்னால் அவரே அந்தத் தவறு செய்யும் உள்ளாட்சித் தலைவரை திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளலாமே என்றார். இங்கே ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு கொள்கை இருக்கிறது. அந்த கொள்கையின் அடிப்படையில் பிரதிநிதிகள் வருகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு கொள்ளை அடிப்பது, கொலை செய்வது என்பது ஒரு கலை என்று ஒரு கட்சியின் சார்பில் வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அல்லது வேறு ஒரு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இந்து என்று சொல்லிக்கொண்டு, அல்லது முன்னணி என்று சொல்லிக் கொண்டு அல்லது சுயேச்சைகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இங்கே பிரதிநிதிகளாக வந்துவிட்டால் அவர்களுக்கெல்லாம் எந்தத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள்? எங்கே போய் சொல்லி இவர்களுக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவே அது நடைமுறைக்கு உதவக் கூடியது அல்ல. மேலும் இது கட்சிப் பிரச்சினையே அல்ல. இது ஆட்சிப் பிரச்சினை. மக்கள் பிரச்சினை, சமுதாயப் பிரச்சினை ஆகும். சமுதாயத்தைக் கட்டிக் காக்க, மக்கள் பிரச்சினைகளைக் கட்டிக் காக்க, நடைமுறைகளை வலியுறுத்த இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இன்றைக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

சட்ட மறுப்பு இயக்கம், சட்ட எரிப்பு இயக்கம் என்று நடத்துகிறவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் போய் சட்டப் படி குற்றம் செய்திருக்கிறார்கள், எனவே, நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? அது நடக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முரண்பாடு, உடன்பாடு எல்லாம் எங்கே இருக்கிறது என்பதை விவரம் தெரிந்தவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். வரவேற்பு எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறார்கள். யார் யாருக்கு விருப்பமோ அவர்கள் கட்சிக்கு அல்லது பொதுவாக இருக்கிற எந்த ஒரு துறையில் இருப்பவர்களுக்கும், தங்களுக்கு விருப்பம் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே யாரும் கை வைக்கவில்லை. ஆனால் திட்டங்களைத் துவக்குபவர்கள் அவர்கள்தான் என்றால்

1987 மே 11]

[டாக்டர் கே. சம்ரசம்]

மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? எந்த அரசாங்கம் நடக்கிறது? யார் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள்? யார் வந்து திறந்து வைப்பது? வழியில் செல்லுகிற ஜோசியக்காரன் இந்த வீட்டில் ஆண் குழந்தை பிறக்கும் என்று சொல்லலாம். அப்படி ஜோசியம் சொல்வதற்குத்தான் அவன் வரலாமே தவிர அந்தக் குழந்தைக்கு நான் தான் தகப்பன் என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு முட்டாள்தனமாக இருக்குமோ அந்த அளவுக்குத்தான் முட்டாள்தனமாக இருக்கும் யாரோ நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களையெல்லாம் நான் துவக்கி வைக்கிறேன் என்று சொல்வது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வரவேற்பு கொடுத்து திட்டங்களைத் துவக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற நிலையும் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 25 சதவீத வாக்காளர்கள் புகார் செய்தால் விசாரணை நடத்தலாம் என்பதைக்கூட மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடைப்பிடிக்கிறேன், காரணம், இது தேவையற்ற பிரச்சினை (மணியடிக்கப் பெற்றது).

ஒரு தொகுதியில் ஒரு இலட்சம் வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தேர்தலில் 4 பேர் போட்டியிடுகிறார்கள். 65 சதவீதம் பேர் வாக்காளர்கள்தான் வாக்களிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதில் 5,000 வாக்குகள் இன்வாலிட் என்றால் 60,000 வாக்குகளை 4 பேர் பெறுகிறார்கள். ஆளுக்கு 15,000 வாக்கு என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

ஒருவர் மட்டும் 15,200 வாங்கியிருந்தால் 15 சதவீதம் பேர் வாக்குகளைப் பெற்று அவர் வெற்றி பெற்றார் என்று அறிவிக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது 25 சதவீத மக்கள் புகார் கொடுத்தால்தான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதன் அவசியம் என்ன? அவருடைய பதவிக் காலத்தில் எந்தக் குற்றத்திற்கு ஆளாகிறாரோ, பதவிக் காலத்தில் எந்தப் புகாருக்கு ஆளாகிறாரோ எந்தப் பதவிக் காலத்தில் பொதுமக்களிடம் எப்படிப்பட்ட புகார் மனு பெறப்படுகிறதோ அந்த அடிப்படையில் விசாரித்து தீர்ப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருந்தாலே போதும், அதுவே சாலச்சிறந்தது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடைப்பிடிக்கிறேன்.

இங்கே ஒருவர் பேசுகின்றபோது, அ.தி.மு.க. அரசாங்கம் அசுரர்களை வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். இது ஒரு இராட்சசன் என்று சொன்னார். உலக விதிக்கு தேவர், அசுரர் இரண்டும் ஒன்றுதான். யாராக இருந்தாலும் நன்மை செய்பவர்கள் நன்மை அடைவர், தீமை செய்தால் தீமையை அடைவார்கள். இதிலே தேவர், அசுரர் என்று கிடையாது. இராவணக் காவியத்தைப் படைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அரசாங்கம் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது. வேறு எந்த நிலையிலும் இல்லை. பொது மக்களை பொது

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1987 மே 11]

வாழ்க்கைக்கு வந்தவர்களை, சமுதாயத்தில் பாடுபட வந்தவர்களை காப்பாற்ற வந்துள்ள இந்தச் சட்டத்தை ஆட்சிக் கட்டிலின் சார்பாக வரவேற்று அமைகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் அவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் சார்பிலே இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசியகாங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவின்மீது விவாதம் நடைபெறுகின்ற இந்த நாள் இந்திய ஜனநாயகத்தில் ஒரு முக்கியமான நாளாக நான் கருதுகிறேன். வேறு எந்தச் சட்ட மன்றங்களிலோ, பாராளுமன்றத்திலோ இல்லாத ஒரு தீர்மானத்தை இன்றைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. 'ரைட் டு ரீகால்' என்று சொல்வது, திரும்ப அழைக்கின்ற உரிமை என்ற சொற்றொடர் காதுக்கு வேண்டுமானாலும் நன்றாக இருக்கலாமே தவிர காரிய சாத்தியமாக இருக்குமா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் என்னாலே சொல்ல முடிகிறது. திரும்ப அழைப்பது என்பது ஒரு நல்ல ஜனநாயக தத்துவம். பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் நேர்மையானவர்களாக, தாய்மையானவர்களாக, நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக மக்களுக்கு நல்ல பணியாற்றுவவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமே. ஆனால் அதே நேரத்தில் Caesar's wife must be above suspicion என்று சொல்லுவார்கள். அதைப் போலவே பொது வாழ்க்கையில் உள்ளவர்கள் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதும், பல்வேறு தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதிலும் நியாயம் இருக்கிறது.

ஆனால் சட்டமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவு உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்றவர்கள் தவறு செய்தால் அவர்களைத் திரும்ப அழைப்பதற்கு வகை செய்யும் மசோதாவாக இருக்கிறது. இந்த வரிசையில் பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்தைப் போலவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இல்லாத ஒரு நிலை உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு ஏற்படுத்துகிற நிலை இந்த மசோதாவின் மூலம் ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் தவறு செய்தால், அப்படி தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க உள்ளாட்சி மன்றச் சட்டம், நகராட்சி மன்றச் சட்டம் ஆகியவற்றில் விதிகளில் அதிகாரம் இருக்கிறது. நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நிறைவுபெறும் இந்த நாளில் இந்த மசோதாவை இவ்வளவு அவசர அவசரமாக கொண்டு வரப்படுவதன் அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? இரண்டு

1987 மே 11]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மாதங்களாக சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது முன்னதாகவே அறிவிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய கருத்துக்களை அறிவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்திலே ஒரு சட்டம் வருகிறது என்றால், நாடாளுமன்றத்திலே இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்று சொன்னால்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சி மன்றத் துறைக்கான மானிய விவாதம் நடைபெற்ற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். அப்போதே பதில் சொல்லுகிறபோது, இதைப் போல திரும்ப அழைக்கிற உரிமையைக் கொடுக்கிற சட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார், ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த விவரங்களை முன்னாலேயே கொடுத்திருக்கலாமே. முன்னாலேயே அறிவிப்புக் கொடுத்திருந்தால் இதைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்களை விசாரிக்க நமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கும். நாடாளுமன்றத்திலே சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும்போது எதிர்க் கட்சியில் உள்ள தலைவர்களை அழைத்து நாடாளுமன்றத் துறையின் அமைச்சரோ அல்லது பிரதம அமைச்சரோ கலந்து பேசி அதற்குப் பிறகு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கி மசோதாக்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையை தமிழகத்திலே நாமும் கொண்டு வந்தால் எதிர்க் கட்சி சார்பில் கருத்துக்களைப் பெற்று, கிட்டத்தட்ட எல்லோருக்கும் ஒத்த கருத்தாக வைத்து சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்தால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை விவாதிப்பது எளிதாக இருக்கும். அரசாங்கம் வருகிற காலத்திலேயாவது இதை கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

இன்னொரு கருத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, இங்கே இந்தக் காரண காரிய விளக்கத்திலே ஒரு வரியைப் பார்க்கிறேன். பதவியிலிருந்து திரும்ப அழைப்பதற்கான முடிவானது வாக்காளர்களாலே செயல்படுத்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த வாக்காளர்களால் முடிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்று காரண காரிய விளக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த வாக்காளர்களைக் கேட்காமல் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே நாம் முனைந்திருக்கிறோமே, இது நியாயம்தானா? இது என்ன ஜனநாயகப் படுகொலை என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சி சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்திற்கு இதுதான் அர்த்தம். பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் அல்லது மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிய வேண்டுமென்று சொல்லு

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1987 மே 11]

வதன் முக்கிய நோக்கமே யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்களோ அந்த வாக்காளர்களுக்கு முன்னாலே தெரிவித்து, அவர்களுடைய கருத்தை தெரிந்த பின்பு, இதை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்தால் அது நல்லதாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத்தான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் நடந்து கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு, மூன்று நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. இதிலே 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு திரும்ப அழைக்கும் உரிமையைக் கொண்டு வரலாம் என்றால் 6 மாதங்களுக்குப் பின்னாலே ஒரு மாதம்கூட, ஒரு உள்ளாட்சி மன்றம் கூட சரியாக நடக்காது என்பது என்னுடைய தெளிவான கருத்து.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் உள்ளாட்சி மன்றங்களிலே தேர்தல் நடக்கும்போது தலைவர் தேர்தலுக்கு போட்டியிட 5 அல்லது 10 வேட்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி வேட்பாளர்கள் இருக்கும் நேரத்தில், ஒருவர் மட்டும் குறைந்த வாக்கு வித்தியாசத்தில், எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதுபோல, வெற்றி பெற்றுவிடுகிறார். ஆகவே, அவருக்கு எதிரான வாக்குகள் நிறைய இருக்கும் சூழ்நிலையிலே இன்றைக்கு 25 சதவிகிதம் வாக்காளர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தால் போதுமென்று சொன்னால், எப்படி அவர் பதவியில் இருக்க முடியும்? இன்னும்கூட எண்ணிப் பார்க்கிறேன், 25 சதவிகிதம் வாக்காளர்கள் கையெழுத்துப் போட்டால் போதும் என்ற முறை வந்தால், அது இந்த அவையிலே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வருகிறதென்றால், யாருமே உறுப்பினராக இருக்க முடியாது என்ற நிலை வருகிறது என்பதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 25 சதவிகிதம் வாக்காளர்களிடம் கையெழுத்து வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே படிக்காதவர்கள் எண்ணிக்கை நிறைய இருக்கிறது. மொத்த வாக்காளர்களில் மிக அதிகமான வாக்காளர்கள் படிக்காதவர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், வாக்குச் சீட்டிலே கூட வாக்காளர் பெயரோடு சின்னத்தைப் போட்டு, சின்னத்திற்கு வாக்கு போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம்.

ஆக அத்தகைய சூழ்நிலையிலே எத்தனை வாக்காளர்கள் இதைப் புரிந்துகொண்டு கையெழுத்திடுவார்கள்; அப்படி கையெழுத்திட்டால் அவருடைய கையெழுத்துதானா என்று அட்டெஸ்ட் செய்வது யார்? அல்லது கைரேகை பதிக்கப்படுமானால் அதற்கு யார் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது? இப்படிப் பட்ட பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதிலே அவசரம் காட்டக் கூடாது என்று இந்த வரிசையிலிருந்து சொல்லுகிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 மே 11]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இந்த மன்றத்திலே பல்வேறு நாடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உலகத்திலுள்ள பல்வேறு நாடுகளிலே, ஜனநாயகம் முன்னணியில் இருக்கும் நாடுகளிலேகூட திரும்ப அழைக்கும் உரிமை இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நாடுகளிலேகூட திரும்ப அழைக்கும் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களைத்தான் சொல்ல முடியும். முழுமையாக வெற்றி பெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படியும் கூட எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அந்த நாடுகளிலேகூட நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றத்திலிருந்து திரும்ப அழைக்கும் உரிமைதான் இருக்கிறதே தவிர ஜனநாயக ஆணியேர்களாக உள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களிலே—கவுன்சில் என்று சொல்லுவார்கள்—திரும்ப அழைக்கும் முறை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவுன்சிலுக்குத்தான் இருக்கிறது. பெரும்பாலும் அவர்கள் பயன்படுத்துவதும் கவுன்சிலுக்குத்தான்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அந்த நாடுகளிலே இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய நாட்டுக்கு அது பொருந்தாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி இந்த மசோதாவிலே அரசாங்கம் அவசரம் காட்டக் கூடாது என்று திரும்ப வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது தேர்தல் நடைபெறுகிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். ஒருவர் வெற்றி பெறுகிறார். 3 மாத காலம், 6 மாத காலம், 1 வருட காலம் அந்தத் தேர்தல் பகை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பின்னாலே கோபங்கள், மாச்சரியங்கள் எல்லாம் தளர்ந்து, மறைந்து நீர்மீது எய்த வருப்போல மாறுமே சான்றோர் சினம் என்று சொல்லுவார்களே, அதைப்போல பின்னாலே ஒருங்கிணைக்கக் கூடிய, ஒற்றுமையாகக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு 25 சதவிகித வாக்காளர்கள் கையெழுத்து போட்டு திரும்ப அழைக்கலாமென்றால், அந்த முறை வருமானால், சண்டை, சச்சரவு நிரந்தரமாக இருக்கும். தேர்தல் காலத்தில் ஏற்பட்ட சண்டை மாச்சரியங்கள் மறையாமல் தொடர்ந்து இருக்கும் முறையில்தான் வாய்ப்புகள் இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இன்னும் பயப்படுவது, இங்கே அதிகாரங்கள்—நிர்ணயிப்பது, கையெழுத்து போடுவது—எல்லாம் மீண்டும் அதிகாரிகள் கைக்குப் போகிறது. ஏற்கனவே இருக்கும் அதிகாரங்கள் உள்ளாட்சி மன்றங்களிலே குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு கல்வி இல்லை, கூட்டுறவு இல்லை, விவசாயம் இல்லை. ஆக, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கும் நாம் உள்ளாட்சித் துறை அதிகாரங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பறித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில், இருக்கும் கொஞ்சநஞ்ச அதிகாரமும் போகுமானால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் என்ன நன்மை செய்ய முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே இன்றைக்கு

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1987 மே 11]

இந்தத் துறையிலே போட்டியிடுகின்றவர்களைப் பொறுத்த அளவில், நலிந்தோர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொன்னோம். அது இன்றைக்கு நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள ஆந்திர, கர்நாடக மாநிலங்களிலே எல்லாம் மிக நல்ல முறையிலே அந்த வாய்ப்புகளை அளித்து, இந்தத் தேர்தல்களை நடத்தியுள்ளதாக அறிகிறோம்.

மக்கள் மத்தியிலே ஒரு காம்ப்ரிஹென்சிவ் ஸ்கீம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நம்முடைய பக்கத்திலே எதிர் வரிசையிலே பெரும்பாலும் அனைத்துக் கட்சிகளுமே இந்த சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவதிலே அவசரம் தேவையில்லை. அந்த பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் வாக்காளர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அறிய செய்யவேண்டும், இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு வைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை வைத்திருக்கின்றார்கள். அது ஒரு நியாயமான கோரிக்கை. அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதனாலே அரசாங்கத்தினுடைய பெயருக்கு எந்தவிதமான இழுக்கும் வந்துவிடப்போவதில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல முறையிலே சுற்றுக்கு அனுப்புவோமானால் மக்களுடைய கருத்துக்களை நாம் சரிபார்த்து, அந்த மக்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு செய்யலாம். டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். எப்படி? அவர்களுடைய கருத்துக்கள் வந்தால், இன்னும் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு, இந்த சட்ட மசோதா வருவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகையால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்ற நேரத்திலே பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடப்படும் என்ற நல்ல செய்தியை அறிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தங்களை வலியுறுத்தி அமருகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தமான மூன்று சட்ட முன்வடிவுகள் அவை முன் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களது மேலான கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதிகமாக இதிலே சூட்டை ஏற்றுவதைவிட ஒளியைக் கொடுப்பது கொஞ்சம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த சட்ட முன்வடிவுகளை ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கிறபோது, ஒரு அடிப்படை கண்ணோட்டத்தை இந்த மன்றம் பெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த சட்டமுன்வடிவுகள் இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலைகளுக்காக கொண்டுவரப்படவில்லை. அரசியல் கட்சிகள் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் போட்டியிட்டு தேர்தல் மூலம் இன்றையதினம் பல்வேறு பொறுப்புக்களை பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

1987 மே 11]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஆகையினால் அரசியல் கட்சிகள் என்கின்ற அடிப்படையிலே இது நோக்கப்படவில்லை. அரசியல் கட்சிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு நிர்வாகம் என்ற பொது நோக்கோடு இதை பார்க்கவேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். அடுத்து இங்கே தேவர்கள், அகரர்கள், இராட்சதர்கள் எல்லாம் பற்றி சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நான் நம்புவதில்லை. வாழ்க்கையில் நல்லது கெட்டது என்று உண்டு. வாழ்கின்றவர்களில் நல்லவர்கள் கெட்டவர்கள் என்று உண்டு. ஆகையால் நிர்வாகத்திற்கு வருகின்ற நல்லவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்படுவதிலேயும், கெட்டவர்கள் கெடுதல் செய்யாமல் தடுக்கப்படுவதிலேயும் இந்த சட்ட முன்வடிவுகள் அமையவேண்டும். ஆகவே இந்த சட்ட முன்வடிவுகளை நோக்குகிறபோது, ஒன்று தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு இது பொருத்தமா என்று பார்ப்பது. இன்னொன்று கட்சி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற அளவுக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இயங்குமா என்று பார்க்கவேண்டும். மூன்றாவது நல்லவர்களுக்கு இதிலே ஏதாவது கெடுதல் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, நான் ஒவ்வொன்றாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலாவதாக நகர மன்றங்களைக் கலைப்பதற்கு நிதி நெருக்கடியைக் காரணம் காட்டலாமா என்று ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

“ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை”

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் சமது அவர்கள் சொல்கின்ற போது நல்ல செந்தமிழிலே சிறப்புரையாற்றினார்கள். திரு. திருவள்ளுவர் அவர்கள் சொல்கின்றார் ‘வருகிற வழி சின்னதாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, போகிற வழி மிகவும் பெரியதாக, அகலமாகப் போய்விடக்கூடாது’ என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதே கருத்தை இன்னொரு விதமாக சொல்வார்கள். மாதத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வந்து 11 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்வன் ஏழை. நூறு ரூபாய் வருமானம் வந்து 90 ரூபாய் செலவு செய்து 10 ரூபாய் மிச்சம் பிடிப்பவன் பணக்காரன் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே ஊராட்சி மன்றங்கள், நகர மன்றங்களுக்கு கொடுக்கின்ற பணத்தை செலவு செய்வதை எப்படி கண்காணிக்கின்றார்கள், எப்படி கவனிக்கிறார்கள் எப்படி கருத்தை செலுத்துகிறார்கள் என்பதற்காக அது கொண்டுவரப்படுகிறதே தவிர வேறல்ல. நிதி நெருக்கடி என்று காரணம் காட்டி நினைத்த நகர மன்றங்களை எல்லாம் கலைப்பது நமது நோக்கமல்ல. அதேநேரத்தில் நிதி வருவாயைப் பெருக்காமல் வீண் செலவுகளை, வேண்டுமென்றே உள்ளாட்சி மன்றங்களிலே இருந்து கொண்டு, அதிலே புகுந்துகொண்டு செய்வார்களானால் மக்கள் பணம் விரையம் ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றபோது, நாம் வெறுமனே இருக்கமுடியாது. அதற்கு என்றுதான் இந்த விதி 41(1)-ல் அந்த திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இச்சட்டப் பிரிவில் போடப்பட்டுள்ள

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1987 மே 11]

(பிற்பகல் 5-30)

வார்த்தைகள், அரசியல் சட்டத்தில் 360-வது பிரிவில் எந்த வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறதோ, அதே வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறோம். மாநில அரசு நிதி நெருக்கடிக்கு ஆளாகும் போது அதைக் கலைப்பதற்கு என்று ஒரு அதிகாரத்தை மத்திய அரசுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல்தான் இதுவும். ஆகவே, முதலில் உள்ளாட்சி மன்றங்கள், நகர மன்றங்கள் செல்வனே நடப்பதற்குச் செலவில் அவர்கள் கண்காணிப்பு வேண்டும், கருத்து வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தப் பிரிவே தவிர, இதை வைத்து நினைத்தபோதெல்லாம் உள்ளாட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதற்கு அல்ல என்ற உறுதியை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் இன்னொன்றை சொல்ல விரும்புவது, வருவாயைப் பெருக்குகிற வழி, இங்கே மாண்புமிகு டாக்டர் செளரி ராஜன் பேசுகிற போது ஒரு கருத்தை நன்றாகச் சொன்னார்கள். வரி விதிப்புமேல் முறையீட்டுக் குழு என்பது தற்போது கவுன்சிலோடு இருக்கிறது. அதனால் பல சங்கடங்கள், அதுவும் குறிப்பாக சொத்து வரியாக இது வருகிறது. நகரமன்றத் தலைவர்களின் நிலைமை என்னவென்றால், ஒன்று பெரும் சொத்து உடையவர்களே நகரமன்றத் தலைவர்களாக வந்து விடுகிறார்கள். இல்லை என்றால், ஆட்டிப்படைக்கின்ற அளவிற்கு நகரமன்றத் தலைவர்கள் அடிமை ஆக்கிக்கொள்வார்கள். அப்படி மீறி நகரமன்றத் தலைவர்கள் செயல்படுவார்களானால் அவர்களை எதிர்த்து வீழ்த்துவதற்கு சக்தியை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நாம் போட்டிருக்கிற அந்த வரி விதிப்பு மேல் முறையீட்டுக்குழு அத்தகைய நகரமன்றத் தலைவர்களைக் காப்பாற்றும். சென்னை மாநகர ராட்சியானாலும் சரி, கோவை மாநகர ராட்சியானாலும் சரி, மதுரை மாநகர ராட்சியானாலும் சரி, வரி விதிப்பு மேல்முறையீட்டுக் குழு என்பது ஒரு துணை நீதிபதியின் தலைமையில் இயங்குகிறது. இக்குழுவில் அலுவலர்கள் இரண்டு பேர்தான். மீதி மூன்று பேர் மக்கள் பிரதிநிதிகள். ஒருவர் நகர மன்றத் தலைவர். இருவர் நகரமன்றத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள். ஆகவே, பெரும்பான்மை மக்கள் பிரதிநிதிகளே, ஏன் இரு அலுவலர்களைப் போட்டோமென்றால், சொத்து வரி என்கிற போது ஒரு கட்டடமோ அல்லது ஒரு கடையோ என்றால், அந்த இடத்தின் மதிப்பு வருவாய்த் துறைக்குத்தான் தெரியும். அந்தக் கட்டடத்தின் மதிப்பு பொதுப் பணித் துறைக்குத்தான் தெரியும். எந்த அளவில் அந்தச் சொத்து மதிப்பு வாய்ந்தது என்பதை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு அதாவது “ எக்ஸ்பர்ட்டிஸ் நாலெஜ் ” என்று சொல்வார்களே, அந்த நிபுணத்துவத்தைப் பற்றிய தகவல் தருகிற வகையில் தான் அந்த இருவரும் அந்த மன்றத்திற்கு உதவி செய்வார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், நகர மன்றத்திற்கு வர வேண்டிய வருமானம் பெரும் சொத்து உடையவர்களிடமிருந்து

1987 மே 11]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

முறையாக வருவதற்கு இது துணை செய்யும். இன்னும் கூட ஒரு படி மேலே போய் சொல்லப்போனால் நகரமன்றத் தலைவர்கள்கூட நான் என்ன செய்யமுடியும்; ஆர்.டி.ஓ. ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, அசிஸ்டென்ட் எஞ்சினியர் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, மக்களிடத்தில் சென்று தங்களை காப்பாற்றிக்கொள்ள உதவும், அதே நேரத்தில் நகர மன்றத்திற்கு உரிய வருவாயும் வரும் என்கிற காரணத்தால் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நகரமன்றத் திற்கு இது உதவி செய்யும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த வரி ஏய்ப்பைப் பற்றி சொல்கிறபோது மிகவும் அழகாகச் சொன்னார்கள். “The real complaint of the public is that while small men are often troubled quite unnecessarily, tax evaders whose assessments run into lakhs, seem to escape.” சின்னஞ்சிறு வியாபாரிகள், அல்லது வீட்டுக்காரர்களை பிடித்து கசக்குகிறார்கள். ஆனால் பல லட்ச ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டியவர்கள் எப்படியோ தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். மேலும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது “The ease with which the most blatant tax evaders seem to be able to manage their affairs undisturbed, has caused a very widespread belief in the impotence of the Government that is pitted against the influential and wealthy people” ஆக செல்வமும், சொல்வாக்கும் நிறைந்தவர்களோடு அரசாங்கம் மோதுகிறபோது அரசாங்கத்திற்கு ஆண்மை இல்லையோ என்ற ஒரு உணர்வுதான் இத்தகைய வரி ஏய்ப்பவர்கள் மூலம் மக்களிடையே ஏற்படுகிறது என்று சொல்லிவிட்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மேலும் சொல்கிறபோது. “Therefore I would like to see some more potency and vitality in the administrative set up.” ஆகவே நிர்வாகத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் ஆண்மை, இன்னும் கொஞ்சம் சக்தி அதாவது potency and vitality இருக்கவேண்டும் என்றார். சொத்து உள்ளவர்கள் உரிய வரியைச் செலுத்துவதற்கு வழிவகை காணவேண்டுமென்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய கருத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

முன்றாவதாக, திருப்பி அழைக்கும் உரிமை திருப்பி அழைக்கும் உரிமை என்பது மிகப் பெரிய தத்துவார்த்த விளக்கமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் நிச்சயமாக இல்லை. ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நகராட்சி மன்றங்களிலும், ஊராட்சி மன்றங்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலம் நீக்குவது இல்லையா? அதை நாம் கடந்த காலத்தில் பார்த்ததில்லையா? இன்னும் சொல்லப்போனால் நகரமன்றத் தலைவர்களுக்கு நிதியுதவி கண்டம் பூர்ணாயிசு என்ற நிலைதான் முன்பு இருந்தது. அந்த மன்றத்து உறுப்பினர்களை யெல்லாம் சரிக்கட்டிக் கொண்டே போகவேண்டிய மிகக் கஷ்டமான நிலையில் அவர்கள் இருந்தார்கள். அதை மாற்றி, இன்றைய தினம் அவர்களை மக்களே தேர்ந்தெடுக்க வழிவகை

[திரு. ச. இராமச்ச திரன்]

[1987 மே 11]

செய்திருக்கிறோம். மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையினை அமல் செய்கிறபோது, அந்த மக்களுக்கு அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்மீது நம்பிக்கை இல்லையென்றால் அவரைத் திரும்ப அழைக்கிற உரிமையைக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு?

ஏற்கனவே 20 நகர மன்ற உறுப்பினர்கள் செய்த காரியத்தை இன்றைக்கு மக்கள் செய்யக்கூடாதா? இதிலே என்ன கம்பகுத்திரம் இருக்கிறது? இதிலே என்ன கஷ்டம் என்று எனக்கு உண்மையிலேயே தெரியவில்லை. இந்த உரிமை ஏற்கனவே இருந்தது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திற்கு கலைப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நீக்குவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்றால் எந்தக் குற்றச் சாட்டின் அடிப்படையில் நடவடிக்கை என்று அவர்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல அது நீதிமன்றத்திற்குப் போக வேண்டும். அப்படி அரசாங்கம் ஏதாவது செய்தால், இப்போது வெறும் சட்டத்திற்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அரசியல் உள்நோக்கம் என்று சொல்கிறபோது, எங்கேயாவது ஒருவர் தவறு செய்துவிட்டால், ஊழல் செய்து விட்டார் என்று ஒருவரை நீக்குமானால், இன்னும் எவ்வளவு சொல்வார்களோ தெரியாது.

மீண்டும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதையே நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். Corruption, it is said, is often difficult to prove. ஒருவர் தவறு செய்கிறார் அல்லது ஊழல் செய்கிறார் அல்லது பணம் வாங்குகிறார், அல்லது லஞ்சம் வாங்குகிறார் என்றால் அதை நிரூபிக்க முடியாது. காற்று அடித்தால் உணர்முடியும், கையில் பிடித்துத்தர முடியாது. அதே போல், மக்களால் உணர்முடியும். இவருக்கு தகுதியில்லை, இவர் தப்பு செய்கிறார், ஆனால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லையே என்று எண்ணுகிற அந்தநிலையில் விட்டு வைக்கக்கூடாது. ஆகவே உணர்கின்ற மக்கள் திரும்ப அழைக்கும் உரிமையை பயன்படுத்தட்டும் என்று அந்த வகையிலேதான் நாம் இதைச் செய்கிறோம். நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்லவர்கள் நிச்சயமாக இதைக்கண்டு அஞ்ச வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது திரும்ப, திரும்ப எடுத்துச் சொன்னார்கள், இதிலே பாதகம் வரும் என்று. அரசியல் கட்சிக் கண்ணாடியைப் போட்டுப் பார்த்தால் எல்லாம் தப்பாகத்தான் தெரியும். அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பால் நின்று உள்ளாட்சி மன்றங்கள் செய்யவேண்டிய நிர்வாகத்தைச் செய்கிறபோது நிச்சயமாக 'திரும்ப அழைக்கின்ற உரிமை' என்பது எந்த விதத்திலும் பாதகம் தராது.

1987 மே 11]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[பிற்பகல் 5-40]

அதோடு மட்டும் அல்ல. மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்களுக்குத் தெரியும், ஜனநாயகத்திலே இரண்டு முறைகள் உண்டு. ஒன்று மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் ஆட்சி செய்வது அல்லது சட்டங்களை உருவாக்குவது. இன்னொன்று, தாங்களே நேரடியாக செய்வது. Right to recall என்பது Direct Democracy “ரெப்ரசன்டேட்டிவ்ஸ்” மூலம் செய்வது ரெப்ரசன்டேட்டிவ் டெமாக்ரசி. ஆகவே, இதை அரசாங்கம் அந்த உரிமையை வைத்துக் கொண்டால் குற்றம் சொல்வார்கள். நீங்கள் வேண்டுமென்றே செய்கிறீர்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதைப் பொறுத்த வரையில் நேரடியாக மக்கள் ஆட்சி முறை. அதோடு மட்டுமல்ல. வேட்பாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் இது அந்த மக்களுடைய நல்ல எண்ணம் இருக்கிற வரையில் அந்தத் தொகுதிக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிற வரையில் அரசாங்கம் ஆனாலும் சரி, எந்த சக்தியானாலும் சரி, அவர்களை அசைக்க முடியாது. தொகுதியைப் புறக்கணித்து விட்டு, தொகுதி மக்களைப் புறக்கணித்து விட்டு, ஒருவர் தன்விருப்பத்திற்கு காரியம் ஆற்றுவாரே யானால் அப்போதுதான் இது அவர்களைப் பாதிக்கும். அத்தகையோர் நிச்சயமாக அந்தப் பொறுப்பிலேயிருந்து விடுவிக்கப் ப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசுகிறபோது எல்லோரும் இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். சட்டமன்றத்திற்கு இப்படிக் கொண்டு வருவீர்களா, நாடாளுமன்றத்திற்கு இப்படிக் கொண்டுவருவீர்களா என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இயக்கத்தை 1972-ம் ஆண்டு சுவக்கியபோதே ஜீந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே அன்றைக்கு ஒன்று, இன்றைக்கு ஒன்று என்று சொல்கிற பழக்கம் நிச்சயமாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே இல்லை. ஆனால், அதே நேரத்திலே சட்டமன்றத்திற்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கும் வந்தபிறகுதான் இங்கே செய்ய வேண்டும் என்பது அல்ல. நம்மால் முடிந்ததை நாம் செய்கிறோம். நம்மால் செய்ய முடியாததை சம்பந்தப்பட்டவர்களிடத்தில் சொல்கிறோம். இதிலே என்ன தப்பு. ஆகையினாலே சட்டமன்றம், நாடாளுமன்றத்திற்கெல்லாம் வருகிற வரையில் நாம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயமாக நாம் நினைக்க வேண்டியதில்லை.

இன்னொன்றையும் நான் நிச்சயமாக கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடன் நேரடியாக நிர்வாகப் பொறுப்புக்கா வருகிறார்கள்? அல்லவே அல்ல. அவர்களுக்கு எங்கே செக் கிழிக்கிற அதிகாரம் இருக்கிறது? மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னார்கள், “குடியரசுத் தலைவரை” —யும் “பிரசிடென்ட்” என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஊராட்சித் தலைவர்களையும்

[திரு. 3. இராமச்சந்திரன்]

[1987 மே -11]

‘பிரசிடென்ட்’ என்றுதான் சொல்கிறார்கள்.” அவருக்கு இன்னொரு தகவலைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடியரசுத் தலைவருக்கு ‘செக்’ கிழிக்கிற அதிகாரம் கிடையாது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்குத்தான் ‘செக்’ கிழிக்கிற அதிகாரம் உண்டு. ஆகையால் அந்த வகையிலே பார்க்கிற போது மிக உயர்ந்த தலைவர்களாகத்தான் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் காணப்படுகிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், அவர்கள் நேரடியாக நிர்வாகத்திற்கு வருகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோ, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களோ அத்தகைய நேரடி நிர்வாகத்திற்கு வருவது இல்லை. ஆனால், அந்தக் காரணத்திற்காக மக்களுக்கு இருக்கிற உரிமை மறுக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாகப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். The right to recall இந்த ‘திரும்ப அழைக்கும் உரிமை’ என்பது it is neither impeachment nor conviction by the Judiciary; nor is it an executive action. There is no stigma attached to it. ‘இம்பீச்மென்ட்’ என்றால் விசாரித்து செய்த செயலுக்கு தண்டனை கொடுக்கிறோம். ஆனால் இந்த ‘திரும்ப அழைக்கின்ற உரிமை’ என்பது அப்படி அல்ல. ஊழல் வழக்கு என்றெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். ‘பிரிவின்ஷென் ஆஃப் கரப்ஷன்’ என்று சொன்னார்கள். அதை நீதிமன்றம் விசாரித்து தண்டனை கொடுக்கிறது. அதே மாதிரி அரசாங்கமே எக்சிக்யூட்டிவ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி நீக்குகிறது. அதிலே எல்லாம் ‘ஸ்டிக்மா’ உண்டு. ஆனால், இதிலே ‘ஸ்டிக்மா’ கிடையாது. அத்தகைய வழக்குகளில் எல்லாம் அவர்கள் தண்டனை பெற்றால், அதன்பின் அவர்கள் எந்தப் பதவிக்கும் போகமுடியாது. இதிலே there is no permanent disability. அவர்கள் அடுத்த தேர்தலில் எம்.எல்.ஏ. பதவிக்குக்கூட போட்டியிடலாம். Therefore, there is no permanent disability and there is no stigma attached to it. மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒருவர் தங்களுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கத் தகுதியற்றவர், இவர் தங்கள் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை, தங்களுடைய எண்ணம் போல் செயல்படவில்லை என்று எண்ணுவார்களானால் திரும்ப அழைத்துக் கொள்கிற உரிமை இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு எந்த வகையான நிலைமையும் இல்லை. குற்றச்சாட்டோ, தண்டனையோ, நிரந்தர முடக்கமோ எதுவும் இதிலே இல்லை என்பது நாம் தெளிவாகப் பார்த்தால் புரியும். அதோடு மட்டுமல்ல, சட்டமன்றத்திலோ, நாடாளுமன்றத்திலோ ஒரு உறுப்பினர் சரியாக நடக்கவில்லையென்றால், நாடாளுமன்றத்தை விட்டு, சட்டமன்றத்தைவிட்டு வெளியே அனுப்பி விடலாம். அவரை அவ்வாறு வெளியே அனுப்புகிற உரிமை உண்டு. இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? நாடாளுமன்றத்திலே அப்படி வெளியே அனுப்பி விடவில்லையா. The right to expel is therefore the Privilege as well as for the Legislature மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே தெரியும், 10 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வெளியே வீசி இருக்கிறோம்.

1987 மே 11]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

The right of expulsion is there and it has been upheld by the High Court. அதே மாதிரி உரிமை நகரமன்றத்திற்கு உண்டா? ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு உண்டா? ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு உண்டா? (குறுக்கீடு) உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று சொன்னேன். நான் பேசுவதை கூர்ந்து கவனியுங்கள். The right of expulsion is not there for the... (குறுக்கீடு).

திரு. ஏ. எஸ். ரவீந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது there is no stigma attached to it என்று கூறினார்கள். ஆனால், இதிலே, the provision is this; "The chairman or the councillor who stands recalled under this section shall not be eligible for election to the office of such chairman or councillor for a period of six years from the date of such declaration under sub-section (3)." என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அதுகுறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொறுப்புக்கு வருவதிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப் பெற்றிருக்கிறார். அடுத்து எம்.எல்.ஏ. எலெக்ஷன் வந்தால் அவர் நிற்கலாம். ஆகவே, இது நீதிமன்றமதின் மூலமோ, மற்ற எவ்வகையிலோ தண்டனை கொடுப்பது போல் இல்லை. 'ஹி ஈஸ் கெப்ட் அவுட்'. இதிலே அவ்வளவுதான் சாராம்சம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நேரடியாக நிர்வாகத்திலே இடம் பெறுவது இல்லை. ஆனால், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் மற்றும் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் நேரடியாக நிர்வாகத்திலே இடம் பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

எனவே இலஞ்சம் போன்ற தவறுகள் செய்வதற்கு வாய்ப்பு என்று சொன்னார்கள். எனவே, அமைச்சர் பொறுப்புகளில் இருந்தால்தான், இலஞ்சம் போன்ற தவறுகளை நிர்வாகக் காரியங்கள் இருந்தால்தான் செய்ய முடியும் என்ற ஒரு தவறான கருத்து வரக் கூடாது என்பதற்காக அமைச்சரவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். இன்னும் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு அமர்கிறேன். Right of expulsion என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பேரவைக்கு right of expulsion பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரேயொரு விளக்கம் மட்டும் சொல்லி விடுகிறேன். ஏனென்றால், students of law என்ற முறையிலே ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 1964 ஆம் ஆண்டு இதுவரைக்கும் இந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனது கிடையாது. கேசுவசிங் வழக்கிலே மிகத் தெளிவான ஒரு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிலே பிரச்சினை இல்லை. அது ஒரு பாசிங் ரிமார்க் தான், வேறொன்றுமில்லை. (குறுக்கீடு) ஒன்றும் ரிக்கார்டு இல்லை. உலகத்திற்குத் தெரிந்தது தான். நீங்கள் சொன்னதும் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் வேறு அடிப்படையிலே சொன்னேன். அதைப் போல அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு இல்லை என்பதற்காக அதைச் சொன்னேன். இந்த கேசைப் பற்றித் தனியாக நீங்கள் பேசிக் கொள்ளலாம். அது வேறு. ஆகையினாலே, திரும்ப அழைக்கும் உரிமை என்பது பதவிக் காலத்தில் தவறு செய்கிறார்கள், நாம் ஒன்றும் செய்ய முடிய வில்லையே என்று கையறு நிலையிலே இருக்கக் கூடிய வாக்காளர்கள் நினைத்தால் பயன்படுத்தலாம் என்பதுதான். அதுகூட ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினர் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அல்லது ஒரு குழுவாகச் சேர்ந்து கொண்டு அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினருக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கலாம் அல்லவா என்கின்ற கேள்வி எழலாம். அதனாலேதான் நாம் அவர் எந்தத் தொகுதியின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ அந்த வாக்காளர்கள் 25 சதவீதம் என்று போட்டோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமரசம் அவர்கள் பேசும்பொழுதும் அதை இங்கே விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். 25 சதவீதம் என்பது, பலபேர் 20 சதவீதத்திலே கூட வெற்றி பெற்றிருப்பார்கள், பலபேர் நின்றிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையிலே கூட. ஆகையினாலே 25 சதவீதம் கையெழுத்துப் போட வேண்டும். அந்த ஒரு பர்சென்ட் அப்பொழுது கையெழுத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்பது, it is something like a sample test. இதிலே 25 சதவீதத்தையும் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்பது கூட அல்ல. இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றாலும் அரசாங்கம் அதற்குத் தயாராய் இருக்கிறது. நாங்கள் அதைப் பொறுத்தவரையிலே திறந்த உள்ளத்தோடு தான் இருக்கிறோம். ஒரு பர்சென்ட் வேண்டாம், 5 பர்சென்ட் நீங்கள் செக் பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னாலும் நாங்கள் உயர்த்திக் கொள்ளத் தயார். அது வேறு. இது நடை முறையிலே எப்படி வருகிறது என்று பார்ப்போம்.

ஆனால் நோக்கம், ஒரு சிலர் சேர்ந்து கொண்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு எந்தவிதத் தொந்தரவும் செய்யக் கூடாது என்பதற்காக 25 சதவீதம்—மற்ற நாடுகளிலே கூட 25 சதவீதம் என்று இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல; அதற்குப் பிறகு அதிகாரியும் பார்த்து, ஏனென்றால் வேண்டுமென்றே அதேனும் புகார்கள் கொடுப்பார்களேயானால் அந்தப் புகார்களிலே உண்மையிருக்கிறதா இல்லையா என்று அவரும் பார்க்க வேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவரை அழைத்தும் கேட்க வேண்டும். கேட்டு, இரண்டையும் பரிசீலித்து பிறகு, சரி என்று, உண்மை இருக்கிறது என்று அவர் கருதுவாரேயானால், அந்த

1987 மே 11]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

கைய தேர்தலை அல்லது கருத்துக் கணிப்பை நடத்துகின்ற பொழுது 50-அதாவது பாதிக்கு மேல் அவர் வேண்டாமென்று சொன்னால்தான் அவர் அந்தப் பதவியிலேயிருந்து நீக்கப்படுவார்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் சொன்னார்கள். நம் முடைய நாட்டு மக்கள் ரொம்பப் படிக்காதவர்கள். அவர்களிடத்திலே இதெல்லாம் நடக்குமா? மற்ற நாடுகளிலே யெல்லாம் படித்தவர்கள் ; ரொம்ப விபரம் தெரிந்தவர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். படிப்பு என்பது ஒன்று. அறிவு என்பது ஒன்று. படிப்பாளிகளெல்லாம் அறிவாளிகள் என்று சொல்வதற்கில்லை. அறிவாளிகள் சில நேரங்களில் படிப்பாளிகளாக இருக்கலாம். நம்முடைய நாட்டு மக்கள்—தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டாலும்—சரி, அரசியல் ரீதியாகப் பார்க்கின்றபொழுது மிகுந்த அறிவும் ஆற்றலும் நிரம்பியவர்கள் என்பதைக் கடந்த காலத் தேர்தல்களிலேயெல்லாம் பார்த்திருக்கிறோம். மூன்றே மாதத்தில், 1980 இல் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தமிழ்நாடு ஒரு தீர்ப்பைத் தந்தது. மூன்று மாதங்கள் சுழித்து புரட்சித் தலைவரவர்கள் அரசு கலைக்கப்பட்டவுடன், அதே தமிழகத்து மக்கள் புரட்சித் தலைவருடைய அரசை இங்கே கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைக் கண்டதாக நாம் பார்த்தோம். ஆகையினாலே மக்களை நாம் ஏமாளிகள் என்று கருதுவோமேயானால் அது தவறு. ஆனால் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பும், அதிகாரமும் இல்லாமல் எது நடந்தாலும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. மீண்டும் ஒரு தேர்தல் வருகின்ற வரையில் அவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதிலும், நேரடி நிர்வாகத்திலே இருக்கின்றவர்களிடத்திலே இந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த அதிகாரம் தர வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகின்றோமே தவிர நிச்சயமாக வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பராயன் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஏதோ அழுக்கு கிழக்கையெல்லாம் கொண்டு வந்து நாங்கள் இங்கே அண்ணா தி.மு.க. அரசு ஈர்த்துக் கொள்கிறது என்று. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை அழகாகச் சொன்னார்கள், நான் துப்புரவுத் தொழிலாளி, இருக்கின்ற குப்பைகளையெல்லாம் சுத்தம் செய்து வெளியே போடுகிறவன் ; ஆகவே என்னைப் பார்த்தால் நான் அழுக்குச் சட்டையாகத்தான் இருப்பேன். நான் அழுக்காக இருக்கிறேன் என்றால் அதற்குக் காரணம் நான் செய்யும் துப்புரவுத் தொழில், அதன் மூலம் சமுதாயம் நன்றாக இருக்கிறது என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் போல் சில நேரங்களிலே எங்களைப் பார்க்கின்ற பொழுது அப்படி இந்த வண்டல் கிண்டல் இதையெல்லாம் நாங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், அதன் மூலம் நல்ல சட்டங்களை, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நல்ல முறையிலே

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1987 மே 11]

இயங்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் நல்லதை உங்களுக்குக் கொடுத்து அழுக்கை வேண்டுமானால் நாங்கள் அப்புறப்படுத்தியிருப்போம்.

(பிற்பகல் 5 50)

ஆகவே, வேறு எதற்காகவும் அல்ல என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்களுக்கும் அவரைப் போன்று நினைக்கின்றவர்களுக்கும் பதிலாக இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த 'ரைட்டு ரீகால்' என்பது, திரும்ப அழைக்கும் உரிமை என்பது இன்றைக்கு எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கிறது. குறிப்பாக, உள்ளாட்சி மன்றங்கள் செயல்படுகின்ற இடங்களிலே எல்லாம் செயல்படுத்தப்படுகின்றன ரஷ்யா, சிவிட்சர்லாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் செயல்படுகின்ற நாடுகளில் எல்லாம் இந்த முறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாஞ்சிலார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்சி, காழ்ப்புணர்ச்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நல்லவர்கள் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடத்திக் கொண்டு வந்தால் அவர்களுக்கு முழு உதவியும், மானியமும் அரசு தரலாம். நன்றாக அவைகள் செயல்படும்போது அரசு எல்லா உதவியும் தரலாம். தேவையான நிவாரணம் தரலாம். அதில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இன்னும் வலுவாக வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த அரசு இச்சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இச்சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக நிர்வாகத்தை சிறந்த முறையில் நடத்துகின்ற போக்கு கொண்டவர்களாக, அந்தப் போக்கிலே அவர்களைக் கொண்டு போகக் கூடிய ஒரு சிறந்த சட்டமாக இச்சட்டம் அமைந்திருக்கிற காரணத்தாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை எல்லாம் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இதிலே ஐயத்திற்கு இடமில்லை, ஒன்றை மாற்றி மற்றொன்றாக கருதும் திரிப்புக்கு இடமில்லை, எல்லாம் வெளிச்சமாக இருக்கிறது, எங்கேயும் இருந்து கிடையாது. It is a bundle of contradictions என்று சொன்னார், But it is a bundle of convictions என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, கொள்கை ரீதியில் நல்ல முடிவுகளை எடுத்து, நல்ல உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தை தமிழ்நாட்டில் நடத்துவது என்கின்ற வரலாற்று சிறப்பு மிக்க பெருமையை உருவாக்குகின்ற இந்த மாபெரும் சட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உங்கள் அனுமதியோடு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மக்கள் கருத்தை அறிய வேண்டும், மக்கள் கருத்தை அறிந்து தான் மக்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் போகிறோம், என்று எதிர்க்கட்சிகள் கூறுமானால் 'இதற்கு ஏன் எங்கள் கருத்தை கேட்க வந்தீர்கள்' என்று மக்கள் திரிக்கட்சிகள் மீது கோபித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க நீங்கள் ஒத்துழைக்கும் வகையில் இச்சட்ட முன் வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

1987 மே 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா ?

Thiru J. HEMACHANDRAN : I am not convinced even after the reply of the Honourable Minister. I have got a right to explain my position.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா இல்லையா என்று மட்டும் தான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : வலியுறுத்துகிறேன்.

திருவாளர்கள் ஜே. ஹேமச்சந்திரன், என்.எஸ்.வி. சித்தன், சு. சிவராஜ் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 31/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

திருமதி டி. மசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் தவறு செய்தால் அவர்களை திரும்ப அழைக்க வேண்டுமென்ற தங்களின் மசோதாவை இன்னும் தீவிரமாக பரிசீலிக்க செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்பதோடு மக்கள் கருத்தையும் அறிய வேண்டும் என்ற எங்களுடைய கருத்தினை வலியுறுத்தும் வகையில் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் வெள்ளப் பரில் ஈடுபடுகின்றோம்.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒளிநடப்பு செய்தனர்)

திரு. கி. மனோகரன் : அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் பேச்சைத் தெளிவாக கேட்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நான் இங்கே வந்தேன். அதிலே தெளிவு இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். குழப்பம் மேலோங்கியிருப்பதை நான் தெரிந்து கொண்டேன். இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற சாதாரணமான இந்த கோரிக்கையைக் கூட இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் இந்த அரசு ஜனநாயகத்திற்குத் தருகின்ற மரியாதை அவ்வளவு தான் என்கிற முடிவுக்கு எங்களைப் போன்றவர்கள் வர

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 மே 11]

வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். எடுத்து வைத்திருக்கிற ஒரு வாதத்திற்குக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டாவது ஸ்பீச் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மக்களுக்கு உரிமை உருவது ஜனநாயகம் இல்லையா? அது ஜனநாயக மறுப்பா?

திரு. கி. மனோகரன் : மக்களுக்கு நீங்கள் உரிமை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களே, உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டென்பது....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களே உரிமையைப் பெறுவது என்பது தேர்தல் வருகிறபோது. நாமாகத் தருவது சட்டத்தின்மூலம். மாநில சுயாட்சிக்காரர்கள், மக்கள் சுயாட்சியை ஏன் மதிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் மக்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, இந்த விஷயத்திற்கு இப்படி ஒரு விளக்கமும், மற்ற விஷயத்திற்கு இன்னொரு விளக்கமும் தருகிறார்களே தவிர எங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, சரி, செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவோம், அவர்கள் இதைப் பற்றி ஆராயட்டும், அவர்கள் இதைப்பற்றி அறிக்கை தரட்டும், அதற்குப் பின்னால் இந்த ரைட்டு ரீகால் என்பதில் ஒரு முடிவுக்கு வருவோம் என்று எடுத்துக் கொள்கிற பெருந்தன்மையை அவர் பெற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தாலும், இந்த சர்க்காரின் கருத்து....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு பிரிவுதான். ஒரு செக்ஷன்தான். சட்டம் கூட அல்ல. இதிலிருந்து குழப்பம் யாருக்கு என்பது எல்லோருக்கும் புரிந்து இருக்கும்.

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி வார்த்தைக்கு வார்த்தை பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பலன் இல்லை. திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டும் எங்கள் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாததைக் கண்டித்து எங்களுடைய கட்சி வெளிநடப்பு செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்களோடு நான் வெளி நடப்பு செய்கிறேன்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

1987 மே 11]

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிகள் சார்பில் கேட்டெல்லாம் ஒரே ஒரு விஷயம்தான். இவ்வளவு தூரம் மக்களைப் பற்றிச் சொன்ன நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அனுப்ப வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இன்றைக்குத்தான் உண்மையாகவே அமைச்சருடைய விளக்கத்தை கூர்மையாக, பரிபூரணமாக நான் கேட்டேன். சமுதாய மாற்றத்திற்குத் தேவையான ஒரு நல்ல அடிப்படையான கருத்து இந்த ரைட்டு ரீகால் என்பது. அதற்கா இவ்வளவு ரீயாக்ஷனரி ரிப்ளை? ஒரு பிற்போக்குத் தரமான பதில். அந்த வகையில் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி எங்களுடைய மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளிநடப்பு செய்கிறது.

[கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்ஸிஸ்ட்) கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளி நடப்புச் செய்தனர்.]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “பவர்டு தி பிப்பிள்” என்பதுதான் மார்க்ஸிஸம். ஆனால் அவர்கள் ஏனோ அதை ‘ரீயாக்ஷனரி’ என்று சொல்லி விட்டுப் போகிறார்கள்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனதா கட்சி சார்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்ட கருத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. குறைந்தபட்சம் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கர்நாடக முதல்வர் திரு. இராமகிருஷ்ண ஹெக்டே அவர்கள் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல் நேரத்தில் ஊர், ஊராகச் சென்று பேசியது ரைட்டு ரீகால் தரப்போகிறேன் என்பதுதான். அந்தத் தேர்தலுக்குப் போகவில்லையா? அவ்வாறு பேசியதைப் பத்திரிகையில் பார்க்கவில்லையா? அல்லது அங்கே இருப்பது வேறு ஜனதாவா, இங்கே இருப்பது வேறு ஜனதாவா?

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது அவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் சேர்த்தே சொன்னார்கள். ஆனால் நீங்கள் தேர்தலுக்குப் பிறகு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வருகிறீர்கள். அதனால்தான் எதிர்க்கிறோம். வேண்டுமென்றே கொண்டு வந்து... (குறுக்கீடு)... நான் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(ஜனதா கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

[1987 மே 11]

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மக்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற முதலமைச்சரின் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் அன்றைக்கே சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயல்படுகிறபோது திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் திரும்பப்பெற வேண்டும் என்று மக்களைத் திரட்டிப் போராடினோம். ஆகவே, அந்தக் கொள்கை படைத்த கட்சி இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களையும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் திரும்பப் பெறக்கூடிய வகையில் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருந்தால் மனப்பூர்வமாக நாங்கள் அதை ஆதரித்திருக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு உள்ளாட்சி மன்ற உறுப்பினர்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிற வகையில் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதைக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்காத காரணத்தால் அதைக் கண்டித்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளிநடப்பு செய்கிறது.

(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

(பிற்பகல் 6-00)

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பேரூராட்சி, ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் 3 ஆண்டுக் காலம் பதவியில் இருப்பார்கள் என்ற நிபந்தனையோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுடைய காலக் கட்டம் குறைக்கப்படக் கூடிய முயற்சியில்...

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். 3 ஆண்டுக்காலம் நல்லவர்கள் இருப்பார்கள். மோசமானவர்களை மக்கள் விட மாட்டார்கள். நாங்கள் என்ன செய்வது?

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: நல்லவர்கள் என்பதற்கு இலக்கணம் யார் வகுப்பது என்பதுதான் கேள்வி. ஆனால், ஜனநாயகத்திலே இப்படிப்பட்ட சட்டமன்றங்களில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு விழுமிய மரபு. குறைந்தபட்சம் அளவு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் என்றால், அதை மனம் திறந்து ஏற்றுக் கொள்வதுதான் நல்ல மரபு. அந்த மரபைக் கூட இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கடைபிடிக்க வில்லை என்ற காரணத்தால் நான் வெளியேறுகிறேன்.

(இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் வெளிநடப்புச் செய்தார்.)

1987 மே 11]

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

In clause 2 in the second proviso to new section 149-B(1) for the expression “within one year from the commencement of or, before six month of he expiry of”, substitute the expression, “within six months from the commencement of, or within six months before the expiry of”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 2, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு-3

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

In clause 3, in the second proviso to new section 151-B(1), for the exp ession “within one year from the commencement of, or before six months of the expiry of”, substitute the expression “within six months from the commencement of, or within six months before the expiry of”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

[1987 மே 11]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 31/1987) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஈஈ) மாவட்ட நகராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 33/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 33/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

* 1987 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 8 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.